

ትምህርት አሥራ ሁለት

አንደኛ ቀን፡-

1ኛ ቆሮንቶስ 14:1-19

ከሌሎች ክርስቲያኖች ጋር በአንድ ክፍል ውስጥ ስብሰባ እያደረግህ ነው። የተሰበሰባችሁበት ዓላማ በመዝሙር እግዚአብሔርን ለማምለክና ለተወሰነ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ለመጸለይ፣ በጸሎታችሁም ልታመሰግኑትና ደግሞ በሕይወታችሁ ይሠራ ዘንድ ልትጠይቁት ነው። በመጀመሪያ አንድ ሰው ከዚያ ሁለት ቀጥሎ ሦስት በመጨረሻም በክፍሉ ውስጥ ያሉት ሰዎች ሁሉ በልሳናት መናገር ይጀምራሉ። የስብሰባው መሪ አንተ ነህ። በዚህ ጊዜ ምን ልታደርግ ትችላለህ? በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መንፈሳዊ ስጦታዎችን በተለይ ደግሞ በልሳናት መናገርን በተመለከተ ሕዝብ በተሰበሰበት የአምልኮ ስብሰባ ላይ እንዴት አገልግሎት ላይ መዋል እንዳለባቸው የሚናገር መመሪያ አለን?

1ኛ ጥያቄ፡- ሀ) የስብሰባው መሪ በሆንክበት ከላይ የተገለጸው ሁኔታ ቢፈጸም ምን ታደርጋለህ? ለ) እንዲህ ዓይነቱን ስብሰባ ማካሄድ የቤተ ክርስቲያን ስብሰባን ከማካሄድ የሚለይበት መንገድ አለን? ሐ) መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምረው ትክክለኛው አምልኮተ እግዚአብሔር ምን ይመስልሃል?

በ1ኛ ቆሮ. 12-13 የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በልሳናት የመናገርን ስጦታ ያለአግባብ ስለተጠቀሙባቸው አንዳንድ ሁኔታዎች ጳውሎስ ይናገራል? በ1ኛ ቆሮ. 12 ላይ በልሳናት መናገር ከመንፈሳዊ ስጦታዎች እንዱ ብቻ እንደሆነና ይህንንም መንፈስ ቅዱስ ቤተ ክርስቲያንን ለመገንባት ለቤተ ክርስቲያን እንደሰጠ አበክሮ ይናገራል። ስለዚህ ክርስቲያኖች በልሳናት የመናገር

የተናጠለ ትኩረታቸውን መንፈሳዊ ስጦታዎችን በሙላት መጠቀምን በግብርታትና በመጨመር ሚዛናዊ ግድረግ አለባቸው። መንፈሳዊ ስጦታዎች በሙሉ ድንቅኛ የሆኑትና ልዕለ-ተፈጥሮአዊነታቸው ምንም የግያሻግው በአንድ ወገን፣ ዘልማዳዊና ልዕለ-ተፈጥሮአዊ ኃይል በቀላሉ የግይታይባቸው በሌላ ወገን ሆነው በአንድነት መንፈስ ቅዱስ በመካከላቸው የመኖሩ ማረጋገጫ ናቸው። የትኛውም ስጦታ ከየትኛውም ልቆ መታየት የለበትም። ደግሞም የትኛውም ስጦታ ግንዛቤ ውስጥ ሊገባ እስከማይችል ድረስ ቸል መባል የለበትም።

በ1ኛ ቆሮ. 13 ላይ ጳውሎስ የመንፈሳዊ ስጦታዎች መሠረት መሆን ስላለበት ትክክለኛ ዝንባሌ ትኩረት ይሰጣል። በእውነት መንፈሳዊ መሆን ትፈልጋለህ? መልሱ መንፈሳዊ ስጦታዎችን መጠቀም ላይ አያርፍም። ይልቁኑ መልሱ ያለው እውነተኛ በሆነና ራሱን በሚሠዋ ፍቅር ላይ ነው። መንፈሳዊ ስጦታዎች በፍቅር እስካልተደረጉ ድረስ ምንም ያህል ድንቅኛ ቢሆኑም እንኳ ለቤተ ክርስቲያንም ሆነ ለግለሰቡ የግይጠቅሙ እንዲያውም ጎጂ ናቸው። ለዘላለም ጌታ ከተመለሰ በኋላ እንኳ ቢሆን የሚኖር ፍቅር እንጂ መንፈሳዊ ስጦታዎች አይደሉም። ቀጥሎ በ1ኛ ቆሮ. 14 ላይ ጳውሎስ በተለይ በልሳናት የመናገር ስጦታን ያለአግባብ ስለመጠቀም አጥብቆ። መናገር ይጀምራል። ጳውሎስ የሚናገረው በግል የአምልኮ ጊዜ ስለመጠቀም ሳይሆን በሕዝባዊ የአምልኮ ስብሰባ ላይ ስለመጠቀም ነው። ጳውሎስ፣ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች የአምልኮ ስብሰባ በሚመሩበት ጊዜ ሊረዱቸው የሚችሉ ሁለት ዋነኛ መርሆዎችን ይሰጣቸዋል።

በመጀመሪያ፣ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚደረጉ ነገሮች ግልጽ የሆኑና ሕዝቡ የሚረዳቸው መሆን አለባቸው (1ኛ ቆሮ. 14:1-25)። መንፈሳዊ ስጦታዎች ለሁሉም የጋራ ጥቅም ሲሆኑ፣ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚገኙ ሰዎች በሙሉ ሰምተው ሲረዱና እራሳቸውን ሲያንጹ ብቻ እውነተኛ ፋይዳ ይኖራቸዋል። ስለዚህ ክርስቲያኖች መልእክቱ በሚመጣበት ወቅት ሰዎች ሊረዱት እንዲችሉት በትንቢት ስጦታ ላይ እንጂ ትርጉሙ በማይታወቀው በልሳናት መናገር ላይ ማተኮር የለባቸውም። ትንቢቶች በግልጽ የሚነገሩ፣ በመንፈስ ቅዱስ ምሪት የሚመጡ መልእክቶች ናቸው። ክርስቲያኖችም ሆኑ ክርስቲያን ያልሆኑ ሰዎች ይረዱቸዋል። ስለዚህ በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ውስጥ ዋጋ አላቸው። በልሳናት መናገር በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተከለከለ ባይሆንም እንኳ ቁጥጥር ሊደረግበት ግን ይገባል። መንፈሳዊ ስጦታ ስለሆነ ስሕተት አይደለም። ሆኖም ግን በሕዝብ የአምልኮ ስብሰባ ላይ የሚሰጠው ጥቅም የተወሰነ ነው። በሕዝብ የአምልኮ ስብሰባ ላይ በልሳናት መናገር ካስፈለገ የሚናገሩት ጥቂት ሰዎች ሆነው ልሳኑ መተርጎም አለበት። የማይተረጎም ልሳን ለሕዝቡ የሚሰጠው ጥቅም ስለሌለ በሕዝብ የአምልኮ ስብሰባ ላይ ዋጋ ቢስ ነው።

ሁለተኛ፣ የአምልኮ ስብሰባ ሥርዓት ያለበት እንጂ የውክንብርና የግራ መጋባት ስብሰባ መሆን የለበትም (1ኛ ቆሮ. 14:26-40)። የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ለአምልኮ በሚሰበሰቡበት ጊዜ ሁሉም ሰው በአንድ ላይ መናገር ይፈልግ ነበር። ሴቶች ሥርዓት በሌለውና ሁከት በሚፈጥር መንገድ

ሲናገሩ ሌሎች ደግሞ በአንድነት በልሳን ይናገሩ ነበር። እጅግ ግራ የሚያጋባ ሁኔታ ነበር። በዚህ ምክንያት እግዚአብሔርን ለማምለክ አስቸጋሪ ሁኔታ ከመፈጠሩም በላይ ወደ ስብሰባቸው ተጋብዘው ለሚመጡ የግያምኑ ሰዎች መሰናከል በመሆን ለወንጌል መስፋፋት እንቅፋት ነበር። እውሎስ የሚናገረው አምልኮ ሥርዓት ያለው፣ ለእግዚአብሔር ክብርን የሚያመጣና የሚያምኑ ሰዎችንም የሚለብ መሆን አለበት። የልሳናት ንግግሮችም በሙሉ በሥርዓት እንዲደረጉ መቆጣጠር የመሪዎች ኃላፊነት ነው።

2ኛ ጥያቄ፡- ሀ) እነዚህ ሁለት መርሆዎች በጣም ጠቃሚ የሆኑት ለምን እንደሆነ ግለጽ። ለ) በአምልኮአቸው መንፈሳዊ መሰለው ለመታየት ሲሉ ብዙ አብያተ ክርስቲያናት እነዚህን ሁለት መመሪያዎች የሚተላለፉት እንዴት ነው? ሐ) በዚህ ምዕራፍ በመጀመሪያው አንቀጽ የተገለጸው ሁኔታ ሲኖር የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ምን ማድረግ እንዳለባቸው እነዚህ ሁለት መርሆዎች አንዳንድ ጥቆማዎችን የሚሰጡት እንዴት ነው?

3ኛ ጥያቄ፡- 1ኛ ቆሮ. 14:1-19 አንብብ። ሀ) እውሎስ ትንቢት በልሳናት ከመናገር ይሻላል ያለው ለምንድን ነው? ለ) በልሳናት መናገርንና ትንቢት መናገርን አወዳድር። የእያንዳንዳቸው ዓላማ ምንድን ነው? ሐ) በግልጽ ለመረዳት የሚቻሉ ንግግሮች በሕዝቡ አምልኮ ጊዜ በልሳናት ከመናገር ይልቅ የተሻሉ የሚሆኑት ለምንድን ነው? መ) እውሎስ ክርስቲያኖች የበለጠ በስጦታ እንዲመጥቁ የሚያበረታታቸው መንፈሳዊ ስጦታዎች ምን ዓይነት ናቸው? (ቁጥር 12) ሠ) በልሳናት የሚናገር ሰው የሚጸልየው ምን መሆን አለበት? ለምን?

1ኛ ቆሮ. 14ን በምናጠናበት ጊዜ እውሎስ የሚናገረው ምን እንደሆነ መረዳት እጅግ አስፈላጊ ነው። ካሪዝማቲክ የሆኑትም ሆኑ ያልሆኑ ክርስቲያኖች የእውሎስ ትምህርት እርሱ ሊለው ከሚፈልገው ውጭ መግፋት አይከብዳቸውም። 1ኛ ቆሮ. 14ን ማጥናት ከመጀመራችን በፊት የሚከተሉትን ነገሮች መረዳት አለብን።

1. እውሎስ ክርስቲያን በገዛ ቤቱ ስለሚያደርገው የግል አምልኮ መናገሩ አይደለም። ይልቁኑ ክርስቲያኖች እግዚአብሔርን በአንድነት ለማምለክ በሚፈልጉበትና በሚሰበሰቡበት ጊዜ በሚሆነው ላይ ነው የሚያተኩረው። አዲስ ኪዳን በልሳናት መናገር በግል የአምልኮ ጊዜ ስለሚኖረው ድርሻ በግልጽ አይናገርም።
2. እውሎስ በልሳናት መናገር ከመንፈሳዊ ስጦታዎች ሁሉ ያነሰና መተው ያለበት ነው አላለም። ይልቁኑ ሁለቱን ስጦታዎች ማለትም በልሳናት መናገርና ትንቢት በሕዝቡ የአምልኮ ስብሰባ ላይ ያላቸውን ጥቅም ብቻ ያወዳድራል፤ በሕዝቡ የአምልኮ ስብሰባ የትኛው የበለጠ ጠቃሚ ነው? በማለት ይጠይቃል። ሁሉም የሚረዳውና መላውን የክርስቶስን አካል የሚገነባ ስለሆነ ትንቢት ይበልጣል በማለት መልስ ይሰጣል።
3. እውሎስ ትንቢት ከሁሉ የላቀ ስጦታ ነው ማለቱም አይደለም። ከሐዋርያነት ወይም ከማስተማር ይበልጣል አላለም። ይልቁኑ የሚለው አንድ

ነገር በሕዝብ የአምልኮ ስብሰባ ላይ ትንቢት በልሳናት ከመናገር እንደሚበልጥ ነው።

በልሳናት የመናገርና የትንቢት ስጦታ ንጽጽር

የሚከተለውን ሠንጠረዥ አጥና፡

በልሳናት መናገር	ትንቢት መናገር	የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል
ለእግዚአብሔር ብቻ መናገር ነው	ለሰዎች መናገር ነው	1ኛ ቆሮ. 14:2-3
እግዚአብሔር ብቻ ይረዳዋል	ሰዎች ይረዱታል	1ኛ ቆሮ. 14: 2-3+ 14-15
ተናጋሪውም ሆነ ሌሎች የግድረዱትን ምሥጢራትን (ሰዎች የሚረዱት እውነት አይደለም) ይናገራል	ሰዎች የሚረዱትና ሊያጠነክራቸው ሊያበረታታቸውና ሊያጽናናቸው የሚችል ቃል ይነገርበታል።	1ኛ ቆሮ. 14:3
እራሳችንን ብቻ ያንጸል	ቤተ ክርስቲያንን ያንጸል	1ኛ ቆሮ 14:4
መልካም ነው	ብዙ ሰዎችን ለለሚያንጽ የተሻለ ነው።	1ኛ ቆሮ. 14:5
ለግያምኑ ምልክት ነው	ለሚያምኑ ምልክት ነው	1ኛ ቆሮ. 14:22
ሕዝብ በተሰበሰበበት መጠቀም ውሃን ብርን ያመጣል	ሕዝብ በተሰበሰበበት መነገሩ ሰዎችን ወደ ንስሐ ያደርሳል	1ኛ ቆሮ. 14:24
ሕዝብ በተሰበሰበበት ለሁለት ወይም ለሦስት ተናጋሪዎች ብቻ የሚፈቀድ ነው	ሕዝብ በተሰበሰበበት ለሁለት ወይም ለሦስት ተናጋሪዎች ብቻ የሚፈቀድ ነው።	1ኛ ቆሮ. 14:27+ 29
ካልተተረጉመ መነገር የለበትም	መፈተን አለበት	1ኛ ቆሮ. 14:29

1ኛ ቆሮ 7:ቶስ 14:1-5

በዚህ ክፍል የምንመለከተው ጳውሎስ ሰዎች በልሳናት ከመናገር ይቆጠቡ ዘንድ መምከሩን አይደለም። ይልቁኑ በልሳናት መናገር በተለይ በሕዝብ የአምልኮ ስብሰባ ላይ ያለውን ድርሻ ሰዎች እንዲያውቁት ነው የሚፈልገው። በአምልኮ ስብሰባ ላይ ትንቢት ሰዎች ሁሉ በሚገባቸው ቋንቋ ለለሚነገር ሰዎችን በእምነታቸው ለመገንባት ይጠቅማል። በጉባኤ የተገኙትን ሰዎች ያነጻል። መንፈሳዊ ስጦታዎች የሚሰጡት በተቀዳሚ ለክርስቲያኖች ሁሉ ጥቅም ስለሆነ በልሳናት ከመናገር ይልቅ ትንቢት ይህን የመንፈሳዊ ስጦታዎችን ዓላማ ያሟላል።

1ኛ ቆሮንቶስ 14:6-12 ንግግር ሰዎችን ሊያንጽ የሚችለው ሰዎች ሊረዱት ብቻ ነው።

ሌላውን ሰው ሊያንጽው የሚችለው የሚገባው ነገር ብቻ ነው። በቤተ ክርስቲያን የሚደረጉ ንግግሮች አቀራረባቸው ሰዎች ሊረዱት በሚችሉ ከእግዚአብሔር ዘንድ በሚመጣ መገለጥ፣ እውቀት፣ ትንቢት ወይም የምክር ቃል መልክ መሆን ያለበት ለዚህ ነው። በልሳናት መናገር በራሱ ሌላውን ሰው ለማንጽ አይችልም። በልሳናት የሚናገረውን ሰው መንፈስ ከፍ ያደርግ ይሆናል። ነገር ግን የሚነገረው ነገር ለሌላው ሰው የሚገባ ሰላይደለ ሌላ ክርስቲያንን ለማንጽ አይችልም። በቆሮንቶስ የነበሩ አንዳንድ ክርስቲያኖች ጳውሎስ ወደ እነርሱ መጥቶ «መንፈሳዊ» መሆኑን ለማሳየት እንደ እነርሱ ግንዛቤ በልሳን ይናገርላቸው ዘንድ የጠበቁ ቢሆንም እርሱ ይህን በማድረጉ የቆሮንቶስ ሰዎች የሚያገኙት አንዳችም ጥቅም እንደሌለ ይነግራቸዋል። ስለማይረዱት በዚህም ምክንያት ስለማይታነጹበት ንግግሩ ከንቱ ይሆን ነበር።

በልሳናት መናገር እስካልተተረጎመ ድረስ ከንቱ መሆኑን ለማሳየት ጳውሎስ የሙዚቃ መሣሪያዎች (ዋሽንትና ክራር)፣ የጦርነት ግወጃ መሣሪያ መለከትን እና የማይታወቁ ቋንቋዎችን እንደ ምሳሌ ይጠቀማል። ጳውሎስ የሚለውን በሚከተለው መንገድ መግለጽ ይቻላል። አንድ ሰው ጌታር በሚጻውትበት ጊዜ ክርኾን በዘፈቀደ በግዘበራረቅ ቢመታ የሚሰጠው ድምጽ ምንም ሲሜት የማይሰጥ ወይም መልካም ቃና የሌለው ይሆናል። መዘምራንም ሆነ ጉባዔውን መዝሙሩን ወይም በየትኛው ቃና መዝሙራቸውን መጀመር እንዳለባቸው እንዲያውቁት አይረዳም። በቀበሌ ወይም በገጠር ጥሩምባ በመንፋት ግስታወቂያን የሚናገር ሰው የጥሩምባውን ድምጽ በሚገባ የማይለይ ከሆነ ዋጋ አይኖረውም። አንዱ የአደጋ ግስጠንቀቂያ፣ ሌላው ድምጽ የአንድን ሰው ሞት የሚያመለክት፣ ሌላው ደግሞ ሕዝቡ ለስብሰባ እንዲከማች የመጥሪያ ነው። ጥሩምባውን የሚነፋ ሰው ለመለየት የሚችል ግልጽ የሆነ ድምጽ እንዲሰማ ካላደረገ የድምጹ መልእክት አደጋ ይሁን ሞት ወይም ጠቅላላ ስብሰባ የሚለየው ሰው አይኖርም።

ድምጽ በራሱ ከንቱ ነው። ግልጽና ለመረዳት የሚችል መሆን አለበት። ስለዚህ ልሳናት ያለ ግልጽ ትርጉም ከተነገሩ ግንም ሰው ሊረዳቸውና ሊታነጽባቸው አይችልም። ባዶና ትርጉም የለሽ ድምጽ ይሆናሉ። አንድ የማትረዳውን ባዕድ ቋንቋ የሚናገር ሰው መጥቶ የሚያነጋግርህን ያህል ነው። እንደ ትንቢት ያሉ ሰዎች ሁሉ ሊረዱቸው የሚችሉትን ስጦታዎች መፈለግ አስፈላጊ የሚሆነው ለዚህ ነው። እነዚህ ስጦታዎች ብቻ ቤተ ክርስቲያንን በአጠቃላይ ይጠቅማሉ።

4ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በዕለታዊ ሕይወታችን ከተለመዱና ከምናውቃቸው ነገሮች ለመግባባትና ትርጉም ያለው ግንኙነት ለማድረግ ግልጽ የሆኑ ድምጾች ያሉአቸውን ምሳሌዎች ስጥ። ለ) እነዚህ ነገሮች ግልጽ ሳይሆኑ ሊቀሩ ለሕዝቡ የሚያስከትለው ውጤት ምንድን ነው?

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በልሳናት ለሚናገሩ ሰዎች የሚጠቅም መመሪያ

መታነጽ የሚገኘው መልእክቱ ግልጽና ሌሎች የሚረዱት ሊሆን ስለሆነ እውሎስ የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ለእራሳቸውና ለሌሎች በሚገባ መንገድ መልእክታቸውን ይናገሩ ዘንድ ያበረታታቸዋል። እውሎስ የሚናገረውን መልእክት በትክክል ለመረዳት አሁንም የሚናገረው ሕዝቡ በተሰበሰበበት ስለሚደረግ የአምልኮ ስብሰባ መሆኑን ማስታወስ ያስፈልጋል።

(ማስታወሻ፡- እውሎስ የሚናገረው በአጠቃላይ በልሳናት ስለመናገር ይሁን ወይም ሕዝቡ በተሰበሰበበት የአምልኮ ስብሰባ ላይ ስለሚነገር ልሳን ስለመሆኑ፣ በክርስቲያኖች መካከል አንዳንድ ውዝግቦች አሉ። አንዳንድ ሊቃውንት መንፈሳዊ ስጦታዎች በሙሉ በአጠቃላይ ለቤተ ክርስቲያን ጥቅም ስለሆኑ፣ በልሳናት መናገር በግል የአምልኮ ጊዜ እንጂ ቤተ ክርስቲያንን በሙሉ ሊጠቅም ስለማይችል በጉባኤ መካከል በግል በልሳናት መናገር አይፈቀድም ይላሉ። ሌሎች ሊቃውንት ደግሞ እውሎስ እየተናገረ ያለው በልሳን የመናገር ስጦታ አለአግባብ ሥራ ላይ ስለዋለበት ልዩ ሁኔታ ነው ይላሉ። ሁኔታው ሕዝብ በተሰበሰበበት የአምልኮ ስብሰባ ላይ ልሳናት አለ አግባብ ስለተተገበሩ የተፈጠረ ሁከት ነው። የተናጋሪውን አምልኮ ስለሚያንጽ እውሎስ በ1ኛ ቆሮ. 14 ላይ ይህን ለመደገፍ ፍንጭ አሳይቷል ይላሉ። የሚከተሉትን ምክንያቶችም ይጠቁማሉ።)

1. በ1ኛ ቆሮ. 14:2 በልሳን የሚናገር ለእግዚአብሔር ይናገራል ይላል። እዚህ ላይ እውሎስ የሚለው በልሳናት በመናገር ሰውየው ለእግዚአብሔር እንጂ ለሰው እንደማይናገርና ግንኙነቱ የሚደረገውም በግለሰቡና በእግዚአብሔር መካከል መሆኑን ነው። ይህ ሕዝብ በተሰበሰበበት የአምልኮ ቦታ ስለሚሆን ነገር የተነገረ አይደለም። ምክንያቱም ሰውየው የሚናገረው ለእግዚአብሔር እስከሆነ ድረስ ልሳኑ ሊተረጎም አይገባውም።

2. በ1ኛ ቆሮ. 14:4 ላይ በልሳናት የሚናገር ራሱን ያንጸል ይላል። በልሳናት መናገር በመሠረቱ አንድ ዓይነት የጸሎት አቀራረብ እንጂ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወጅ አይደለም።

3. እውሎስ በቆሮንቶስ ከሚገኙ ክርስቲያኖች ሁሉ የበለጠ በልሳናት እናገራለሁ ይላል። ነገር ግን ሕዝቡ በተሰበሰበበት የአምልኮ ስብሰባ ላይ ይህንን አሳደረገውም። ምክንያቱም በማይታወቅ ቋንቋ በሺህ የሚቆጠሩ ቃላት ቢናገር ከመናገር ይልቅ በሚታወቅ ቋንቋ ጥቂት ቃላት ለእርሱ ምርጫው ነበር። እውሎስ በልሳናት የተናገረው መቼ ነበር? በእግዚአብሔር ፊት በግሉ በሚጸልይበት ጊዜ ሳይሆን አይቀርም ይላሉ።

4. እውሎስ «በመንፈስ» መጸለይን «በአእምሮ» ከመጸለይ ጋር ያወዳደረው ዘግል የአምልኮ ጊዜ በመንፈስ ይጸልይ እንደነበር ለመጠቀም

ይመሰላል። ወደ ሕዝብ የአዎልኮ ስብሰባ በሚመጣበት ጊዜ ግን በአእምሮ መጸለይን ይመርጥ ነበር።

5. በግል በልሳን መጸለይ በተዘዋዋሪ መንገድ ቢሆንም ቤተ ክርስቲያንን ይጠቅማል። የግለሰቡን መንፈሳዊ ሕይወት ለግንዛብነት ጥሩ መሣሪያ ከሆነ ያ ሰው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እግዚአብሔርን ለማገልገል በተሻለ ብቃት ላይ ይገኛል።

1ኛ ቆሮ. 14:13-19 የሚተረጎምባቸው የተለያዩ መንገዶች አሉ። እንደገና የሚረዱት «መንፈስ» እና «አእምሮ» የሚለውን ቃል ጳውሎስ ሲጠቀም ለእውነተኛ መታነጽና ለመንፈሳዊ እድገት በአንድነት መሥራት እንዳለባቸው ለማመልከት ነው ይላሉ። ምን እንደሚል ሳይረዳ በልሳናት በመናገር የሰው ውስጣዊ መንፈሱ ብቻ መነኩሰት ሰውዬው ለእግዚአብሔር የሚለውንም እያወቀ በመንፈስ የመወሰዱን ያህል መልካም አይሆንለትም። በልሳናት መናገር ትክክለኛ ነው። ሆኖም ግን ሰውዬው የሚጸልየው የሚለውን ነገር በፍጹም ሳይረዳው ነው። ስለዚህ በልሳናት የሚጸልይ በአእምሮው (በመረዳት) አይጠቀምም። የሚጸልየውን ለመረዳት ለሚሻው ንግግሩ ለአእምሮ የሚገባ መሆን አለበት።

ሌሎች ሊቃውንት ደግሞ እነዚህን ጥቅሶች፣ ጳውሎስ የግል ጸሎት (በመንፈስ የሚደረግ) እና የግንባር ጸሎት (በአእምሮ የሚደረግ) ብሎ ለያይቶ እንደሚያይ ለያይቶ መረዳት በጣም የተሻለ እንደሆነ ያስባሉ። በግል ጸሎት ጳውሎስ በልሳናት መናገርን ፈጽሞ አይከለክልም። በሕዝብ የአዎልኮ ስብሰባ ግን ግልጽ የሆነ የሚታወቅ ንግግር ያስፈልጋል። አእምሮ ግለትም በልሳን መናገርን የሚሻ ሰው ግልጽ የሆነ መረዳት እንዲያገኝ (ይህ ደግሞ የግል የአዎልኮ ጊዜን የሚመለከት ሊሆን ይችላል) እግዚአብሔር ልሳን የመተርጉምን ችሎታ እንዲሰጠው ወይም በልሳን የተናገረውን ግወቅ እንዲችል መጸለይ እንዳለበት ጳውሎስ ይመክራል። ይህ ካልሆነ በስተቀር ግለሰቡ በልቡ እግዚአብሔርን የሚያመሰግን ቢሆንም እንኳ የሚናገረውን አይረዳም። (አእምሮው ፍሬ ቢስ ነው።) ስለዚህ አእምሮና መንፈስ በአንድነት ቢሠሩ እጅግ የተሻለ ይሆናል።

በኅብረት አዎልኮ ላይ ልሳን የሚነገር ከሆነ ልሳናት ጠቃሚ እንዲሆኑ፣ ጳውሎስ መሆን የሚገባው ምንድን ነው ይላል?

በመጀመሪያ፣ በኅብረት አዎልኮ ላይ በልሳናት መጸለይ የሚፈልግ የመተርጉም ስጦታ እግዚአብሔር ለእርሱ ወይም ይበልጥ ደግሞ በጉባኤው ውስጥ ለሚገኝ ሌላ ሰው እንዲሰጥ መጠየቅ አለበት።

ሁለተኛ፣ ግንም ቢሆን በልሳናት መጸለይን ጳውሎስ «በመንፈስ መጸለይ» የሚለውን መከልከል የለበትም። ይህ ግለት በልሳናት የሚጸልየው ሰው በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር ሆኖ ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ያደርጋል ግለት ነው። ሆኖም ግን ይህ በግል የአዎልኮ ጊዜ በቤት ውስጥ መደረግ ያለበት ነው። ጳውሎስ በግል የጥምና ጊዜው በልሳን ይጸልይ የነበረ ይመሰላል። ሕዝብ በተሰባሰበበት ግን፣ ሰው ሁሉ የተነገረው ምን እንደሆነ

እንዲረዳ የሚናገረውን በሙሉ አእምሮው እያወቀ በሚታወቅ ቋንቋ ቢጻልይ እንደሚሻል ጳውሎስ ይናገራል። ጳውሎስ ያደረገው ይህንኑ ሲሆን ሌሎችም ምሳሌነቱን ሊከተሉ ይገባል።

በሦስተኛ ደረጃ፡ ጳውሎስ የልሳን ንግግር ሌላ ገጽታ የሚመስለውን በመንፈስ መዘመርን ይጠቅሳል። በግሉ በሚሆንበት ጊዜ ምን መሆኑን ሳይረዳ በመንፈስ ይዘምር ነበር። ሕዝብ የተሰበሰበበት ቦታ በሚሆንበት ጊዜ ግን እርሱና ሌሎች በሚረዱት ቋንቋ በመዘመር ሁሉም የሚታነጽበትን ሁኔታ ይፈጥር ነበር። (ማስታወሻ- በአንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ ሰዎች በጸሎት ጊዜያት የሚያሳዩት የግዜም ወይም የግንጉራጌር አዝማሚያ በልሳናት የመናገር አንዱ መልክ ተደርጎ ይደረግ እንደሆነ አላውቅም። ነገር ግን የዚህን ምዕራፍ መርሆዎች ተግባራዊ ማድረግ ካለብንና እንደዚህ ዓይነት ዝግሬ በልሳናት የሚደረግ ከሆነ በየተራ ሆኖ መተርጎም አለበት። ቤተ ክርስቲያንን ሊያውክ ወይም ከሥርዓት የወጣ ሊሆን አይገባም።)

አራተኛ፡ ሕዝብ በተሰበሰበበት በምንጸልይበት ወይም በምንዘምርበት ጊዜ ዓላማችን ሁሉም ሰው የተባለው ነገር ገብቶት ሐሢት እንዲያደርግና «አሜን» ማለትም በአንድነት አዎን ጌታ ይሁን እንዲል ነው። «አሜን» የሚለው የአይሁድ ቃል ትርጉም በተነገረው ነገር ሙሉ በሙሉ ተስማምቻለሁ ማለት ነው። የጸሎት መዝጊያ ሥርዓት ወይም ልማድ አይደለም። የሚነገረው ነገር ከመነሻው ግልጽ ሆኖ ወይም ተተርጉሞ ሁሉም ካልተረዱት በቀር ይሁን ብለው መስማማት አይችሉም። የሚነገረውን በአንድነት ከማድመጥ ይልቅ ሁሉም በየግሉ በአንድ ጊዜ የሚጸልይ ወይም የሚዘምር ከሆነ፤ በማኅበር የሚጸለይን ጸሎት ይሁን ወይም አሜን ብለው ለመስማማት አይችሉም። ስለዚህ በልሳናት በመናገር እግዚአብሔርን ማክበር የሚቻል ቢሆንም በጉባኤው ያሉ ሌሎች ካልተረዱ በስተቀር ሊታነጹበትና ሊያድጉበት እንዲሁም ለተነገረው ነገር «አሜን» ሊሉ አይችሉም። በሕዝብ የአምልኮ ስብሰባ ጸሎት ሲደረግ ጮክ ብሎ የሚጸልየውን ከማዳመጥ ይልቅ የራሱን ጸሎት የምትጸልይ ከሆነ የተጸለየውን ጸሎት ለላልተረዳኸውና ለላልተስማማህበት «አሜን» ማለት አትችልም።

አምስተኛ፡ ጳውሎስ በልሳናት ይናገር ስለነበር ሌሎችም እንዲናገሩ አበረታቷል። እንዲያውም በልሳናት የሚናገረው የቆሮንቶስ ሰዎች ሁሉ ከሚናገሩበት በላይ ነበር። ሆኖም ግን ለጳውሎስ በልሳናት መናገር በግሉ እግዚአብሔርን የሚያመልክበት መንገድ ነበር። በሕዝቡ አምልኮ መካከል ግን አሥር ሺህ ቃላትን በልሳናት ከመናገር ይልቅ አምስት የሚገቡ ቃላቶች መናገር የላቀ ነው። ምንም እንኳን ጳውሎስ በኅብረት ስለተተረጎመ በልሳናት መናገርን የፈቀደ ቢመስልም ምርጫው ግን ከልሳን በአእምሮ ሰዎች በሚገባቸው ቋንቋ መናገር ነበር።

(ማስታወሻ፡- ጳውሎስ በኅብረት አምልኮ ወቅት በግል በልሳናት መናገርን የሚደግፍ አይመስልም። ምክንያቱም ይህ በአእምሮ ሰው በሚገባው ቋንቋ ከሚጸልየው ሰው ጸሎት ጋር ለመተባበርና የሚጸልየውም

ጸሎት የአድግጩ ፍላጎት መሆኑን በግረጋገጥ <አሚን> ለማለት ስለማያስችል ነው።

5ኛ ጥያቄ፡- ሰዎች በቤተ ክርስቲያን የአምልኮ ስብሰባ ወቅት በልሳናት የተናገሩበትን ወደ ኋላ መለስ ብለህ አስታውስ። ሀ) እነዚህ ሰዎች ጳውሎስ በልሳናት ስለመናገር በዚህ የሰጣቸውን ትእዛዛትና መርሆዎች የተከተሉ ነበሩን? ካልነበሩ ለምን? ለ) በልሳናት መናገር አምልኮን ሊረዳ ወይም ሊያጠፋ የሚችለው እንዴት ነው? ሐ) ጳውሎስ ከሰጣቸው መመሪያዎች ጋር አብሮ የሚሄድ እንዲሆን የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ምን ማድረግ ያለባቸው ይመስልሃል?

ሁለተኛ ቀን፡- 1ኛ ቆሮንቶስ 14:20-40

መንፈሳዊ ስጦታዎችና የማያምኑ ሰዎች

6ኛ ጥያቄ፡- 1ኛ ቆሮ. 14:20-40 አንብብ። ሀ) ጳውሎስ በአምልኮ ስብሰባዎች ላይ በልሳናት ስለመናገርና ትንቢት ስለመናገር የሰጣቸውን የተለያዩ መመሪያዎች ዘርዝር። ለ) የአምልኮ ስብሰባዎችን «ተገቢና ሥርዓት ያላቸው» ያደርጋሉ ብለህ የምታምንባቸውን አንዳንድ ነገሮች ጥቀስ።

ጳውሎስ በልሳናት መናገር በተቀዳሚ ለአምልኮ ስብሰባዎች የተሰጠ ስጦታ እንዳልሆነ መግለጹን ይቀጥላል። የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በልሳናት በመናገር ላይ ባላቸው አቋም እንደ ልጅ ያደርጋቸው ነበር። ሌሎችን ከማነጽ ይልቅ በራስ ወዳድነት የራሳቸውን ክብር የሚያሳድዱ ነበሩ። የልሳን አጠቃቀማቸው መንፈሳዊ መሆናቸውን ሳይሆን ጨቅላነታቸውን ነበር የሚያሳየው። ስለዚህ በልሳናት መናገር ላይ ከሚገባው በላይ ማተኮር በክርስቲያኑ ሕይወት መብሰልን ሳይሆን ጨቅላነትን ወደሚያመለክት ሚዛን አጣሽነት ያደርሳል።

የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በልሳናት መናገር ተግባር ላይ የነበራቸውን አመለካከት መለወጥ ነበረባቸው። የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔር ልጆች የመሆናቸው ዋነኛው ማረጋገጫ በልሳናት መናገር እንደሆነ ያስተምሩ ነበር። እንዲያውም መንፈሳዊ የመሆናቸው ዋነኛው ማረጋገጫ ይኸው እንደሆነ ይናገሩ ነበር። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ በልሳናት የመናገር ዓላማ ይህ እንደሆነ ነው የሚያስተምረው? የሚያምኑ ሰዎችን በተመለከተ በልሳናት መናገርና ትንቢት የሚዛመዱት እንዴት ነው? በዚህ ክፍል ውስጥ በልሳናት ስለመናገር ሁለት እውነቶችን እንመለከታለን።

በመጀመሪያ፡ በልሳናት መናገር እግዚአብሔርን በማያምኑ ላይ ስለሚያመጣው ፍርድ ምልክት ነው። ጳውሎስ በልሳናት በመናገርና በትንቢት መካከል ያደረገውን ንጽጽር ለማስተዋወቅ በብሉይ ኪዳን ወደሚገኘው ኢሳ. 28:9-13 ይመለሳል። (ክፍሉን አንብብው።) ኢሳይያስ የሚተነብየው እስራኤልና ይሁዳ እንደሚማረኩ ነበር። ከይሁዳ ምድር እንደሚሄዱ ነበር። እግዚአብሔር ሕዝቡን እንደ አሰርና ባቢሎን ባሉ የአሕዛብ መንግሥታት እጅ አሳልፎ በመስጠትና ወደ አገራቸው እንዲያግዟቸው በማድረግ በሄዱበት

ምድር የማያውቁትን ሕዝብ ልሳናት (የማይታወቁ ቋንቋዎች) እንዲሰሙ አስገደዳቸው። የሌሎችን ልሳናት መስማት ችሮታ ከመሆን ይልቅ በቅጣት መልክ የምርኮላቸው ውጤት ሆኖ እንመለከታለን። ስለዚህ ለእስራኤላውያን የማይታወቁ ቋንቋዎች መስማት የበረከት ሳይሆን የፍርድ ምልክት ነበር። ልባቸውን የነካ አልነበረምና እስራኤላውያን ልሳናት በመስማት እግዚአብሔርን መታዘዝ አልተማሩም።

የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በልሳናት መናገር የእግዚአብሔር በረከት ምልክት እንደሆነ ያስቡ ነበር። ሆኖም ግን በልሳናት መናገር ለአማኞች ምልክት ሳይሆን ለማያምኑ ሰዎች ምልክት ነበር። ግን ምን ዓይነት ምልክት ነበር? በብሉይ ኪዳን («ምልክት» የሚለው ቃል አዎንታዊና (ለምሳሌ ቀስተ ደመና ዘፍ. 9:12) አሉታዊ (ለምሳሌ ዘኁ. 26:10) በሆኑ መንገዶች ይታወቅ ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ «ምልክት» የሚለውን ቃል ሲጠቀም እግዚአብሔር በአንድ ጉዳይ ላይ ሰላለው አመለካከት ነበር። ይህ የሚገልጸው ደስታውን ወይም ቁጣውን ሊሆን ይችላል። የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በልሳናት መናገር እግዚአብሔር በመካከላቸው ስለመኖሩ ለማያምኑ ሰዎች ምልክት እንደሆነ ያስቡ ነበር። ነገር ግን ያልተተረጎመ ልሳን አሉታዊ ምልክት መሆኑን አልተገነዘቡም ነበር። በብሉይ ኪዳን ዘመን ልሳናት እግዚአብሔር ፍርድን ለማምጣት መወሰኑን የሚያመለክቱ ነበር። ስለዚህ ያልተተረጎመ ልሳናትን በቤተ ክርስቲያን መናገር ወደ ጉባኤው ለሚመጡና መልእክቱ ለማይገባቸው የማያምኑ ሰዎች የፍርድ ምልክት ነው። የእግዚአብሔርን እጅ አይተው ንስሐ ስለማይገቡ በፍርድ ሥር ይኖራሉ። (የእግዚአብሔር ሕዝብ አካል ይሆኑ ዘንድ ክርስቶስን እንደ መሢሔ ባለመቀበላቸውና በክርስቶስ ላይ እምነት ባለማድረጋቸው ለአይሁድ ልዩ የፍርድ ምልክት ነበር።) ያልተተረጎመ ልሳናት የፍርድ መልእክትን የሚያውቁ ሲሆን ሰዎች ስለማይረዱቸው ኢየሱስ ክርስቶስን በማመን ወደሚገኝ የሚያድን እምነት ሊደርሱ አይችሉም ነበር።

ሁለተኛ፣ በልሳናት መናገር ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚመጡ የማያምኑ ሰዎች ለሚሰሙት የወንጌል መልእክት መሰናከል ነበር። የማያምኑ ሰዎች ክርስቲያኖች በልሳን ሲናገሩ በሚሰሙበት ጊዜ እግዚአብሔር እንደሚናገር ከመገመት ይልቅ ተናጋሪዎቹ ያበዱ ወይም አጋንንት ያደረባቸው ይመስላቸው ነበር። ስለዚህ በመካከላቸው የእግዚአብሔር ኃይል እንዳለ ምስክር ከመሆን ይልቅ ለወንጌል ዕንቅፋት የሚሆን ነበር።

የትንቢት ስጦታ ግን ለሚያምኑም ሆነ ለማያምኑ በረከት ነበር። የእግዚአብሔር ፍርድ አሉታዊ ምልክት ከመሆን ይልቅ የእግዚአብሔር ህልውና አዎንታዊ ምልክት ነበር። አንድ ሰው ከእግዚአብሔር መልእክት ሲቀበልና ለአማኞች ጉባኤ በግልጽና በሚገባቸው ቋንቋ ሲያስተላልፈው እግዚአብሔር ጉባኤውን እንደተቀበለው የሚያሳይ ምልክት ይሆናል። እግዚአብሔር በመካከላቸው የመሆኑ ችሮታው በእነርሱ ላይ የመሆኑና ፈቃዱን እየገለጠላቸው የመሆኑ ምልክት ነው። ወደዚህ ጉባኤ የማያምን ሰው ቢመጣና በኅብረት አምልኳቸው ትንቢት ሲነገር ቢሰማ እንዳበዱ ወይም አጋንንት እንዳደረባቸው ከማሰብ ይልቅ እግዚአብሔር በመካከላቸው መኖሩን

ያውቃል። እንዲያውም በትንቢት በሚመጣው ቃል በሰውየው ሕይወት ውስጥ ያሉ የተደበቁ ነገሮች ሊገለጡና ወንጌሉን ሰምቶ የማመን ዕድል ሊያገኝ ይችላል። ስለዚህ ሳይተረጎም የሚነገር ልሳን ለወንጌሉ ዕንቅፋት ሊሆን የሚችል ሲሆን ትንቢት ግን የወንጌሉ መሣሪያ ነው። ስለዚህ የቆሮንቶስ ሰዎች የትንቢት ስጦታ በልሳናት ከመናገር የበለጠ አስፈላጊ እንደሆነ መረዳት ነበረባቸው። ይህም የማይተረጎሙ ልሳናትን በጉባኤ መካከል እንዳይነገሩ ለመቆጣጠር እንዲችሉ የሚረዳቸው ነበር።

የዚህን ክፍል ዝርዝር አሳብ መረዳት አስቸጋሪ ቢሆንም የጳውሎስ አጠቃላይ ትምህርት ግን ግልጽ ነው። በልሳናት መናገር ለማያምኑ ሰዎች የፍርድ ምልክት በመሆኑ በጉባኤ መካከል በልሳናት ሊነገር ቢሰሙ ክርስቲያኖች «አብደዋል» በማለት ወደ እምነት ከመምጣት ይሰናከላሉ። በሌላ በኩል ግን ትንቢት ለአማኞች ምልክት ከመሆኑም ባሻገር የማያምኑ ሰዎችን ወደ ክርስቶስ ለመምራት ትልቅ መሣሪያ ነው። ስለዚህ በአምልኮ ስብሰባ ወቅት በልሳናት በመናገር ላይ ከማተኮር ይልቅ ግልጽ የእግዚአብሔር ፈቃድ ማስተላለፊያ መንገድ በሆነው በትንቢት ላይ ማተኮር ነበረባቸው።

7ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ይህን ትምህርት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በልሳናት መናገርና ትንቢት ያላቸውን ሚና ከሚያውቁ ሰዎች ቁጥር ጋር አወዳድር። ተመሳሳይ የሆነው ወይም የሚለየው እንዴት ነው? ለ) አንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት በእነዚህ ጥቅሶች የተሰጡትን ትምህርቶች የበለጠ ትክክለኛ በሆነ መንገድ ያንጸባርቁ ዘንድ መለወጥ ያለባቸው እንዴት ነው?

1ኛ ቆሮንቶስ 14:26-36 በአምልኮ ስብሰባዎች ወቅት የሥነ ሥርዓት አስፈላጊነት

ጳውሎስ በኅብረት አምልኮ ወቅት አማኞችን በሙሉ የማያንጸው በልሳናት መናገር የትንቢትን ያህል አስፈላጊ እንዳልሆነ ከተናገረ በኋላ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በልሳናት መናገርና መተንበይ እንዴት መከናወን እንዳለባቸው መመሪያዎችን ወደ መስጠት ይዞራል። በኅብረት አምልኮ ምን መደረግ እንዳለበት ግልጽና የማያሻሙ ደንቦችን ይሰጣል።

በኅብረት አምልኮ ወቅት መደረግ ስላለባቸው ነገሮች ምሪት የሚሰጡ ሁለት መሠረታዊ መርሆዎች በእነዚህ ጥቅሶች ውስጥ ይገኛሉ። በመጀመሪያ በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ውስጥ የሚደረጉ ማናቸውም ነገሮች ሁሉም በሚረዱበትና እምነታቸውን በሚያንጹቡት መንገድ መሆን አለባቸው። ስለዚህ ማንኛውም ልሳን ሰዎች የተነገረውን ነገር ለመረዳት ይችሉ ዘንድ መተርጎም አለበት። ሁለተኛ አምልኮ በሥርዓት፣ በሰላምና በሚስማማን መንገድ መካሄድ አለበት። ሰዎች ሁሉ በአንድ ጊዜ በመናገራቸው ወይም በክርስቲያኖች መካከል በሚነሣ አምባገር ግራ መጋባትና ውዥንብር መፈጠር የለበትም።

8ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ከዚህ ቀደም ተካፍለኸው የምታውቀው ሥርዓተ አልበኝነት የተጻናውተውና መጣጣም የጠፋበትን የአምልኮ ስብሰባ አስብ።

እግዚአብሔርን በሙሉ ልብህ እንዳታመልክ የተከላከለና ሁከትን የፈጠረ ምን ነገር ተፈጸመ? ለ) አንድ የአምልኮ ስብሰባ ሥርዓት ያለው ወይም የሌለው ተገቢ የሆነ አምልኮ የሚታይበት ወይም ተገቢ ያልሆነ አዋኪ ድምጾች ያለበት እንዲሆን የሚያደርጉትን ነገሮች ዘርዝር።

ጳውሎስ የሰጠውን የተለያዩ ትእዛዛት ለመረዳት የሰጠውን መመሪያዎች አንድ በአንድ በመጥቀስ ማብራሪያ እንሰጥባቸዋለን።

1. በኅብረት አምልኮዎች ሰዎች ለራሳቸው እንዴት እንደሚባረኩ ስለ ግል አምልኮአቸው የሚገዳቸው መሆን አይገባቸውም። ከዚህ ይልቅ እያንዳንዱ ሰው እንዴት መባረክ እንደሚችል ማሰብ አለባቸው። የኅብረት አምልኮ እግዚአብሔርን ለማክበር ከመፈለግ ባሻገር እያንዳንዱ በቤተ ክርስቲያን ያለ ሰው በሚታነጽበት መንገድ የሚፈጸም መሆን አለበት (1ኛ ቆሮ. 14:26)።

በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን የነበረው ችግር ብዙ ሰዎች በአንድ ጊዜ በልሳናት በመናገራቸው ከፍተኛ ግራ መጋባት ተፈጥሮ ክርስቲያኖች ሁሉ ወደ በረከት ከመምራት ይልቅ አንዳንድ አማኞች ደረበሹ እንደነበር ነው። ይህ እውነት በሕይወታችን በተለያዩ መንገዶች ተግባራዊ ይሆናል።

ሀ. የተለያዩ ስብዕኖዎችና የአምልኮ ዘይቤዎች ያሏቸው ክርስቲያኖች እርስ በርስ በአምልኮአቸው በጋራ እንዲባረኩ መሥራት አለባቸው። በልሳናት መናገርንና የተፈታ ነፃነት ያለበትን የአምልኮ ዘይቤ የማይወዱ ሰዎች አገልግሎትን በሕግና ሥርዓት ጠፍንገው አምልኮአቸው የሚባረኩበት ሙሉ ፍስሐና ሕይወት ያለው እንዲሆን የሚፈልጉትን ሰዎች ነፃነት እንዳይጋፉ መጠንቀቅ አለባቸው። በአምልኮአቸው በጌታ መደሰታቸውን ለመግለጥ የሚፈልጉ ሰዎችን መሸከም መቻል አለባቸው። ስሜታዊ ደስታ የሞላበትን አምልኮዎችን ሁኔታዎች የሚወዱ ክርስቲያኖችም ጸጥታና ዝግ ያለ መንፈስ ያለበትን አምልኮ የሚወዱ ሰዎችን ስሜት መጠበቅ አለባቸው። ስለዚህ በከፍተኛ ድምጽ ሃሌሉያና እልል፣ ወዘተ... በማለት በሙላት ፍላጎታቸውን በማሰብ ለመግለጽ ከመዋከር ይልቅ ጸጥተኛ የሆነ አምልኮን የሚወዱ እንዳይርቁ በመገንዘብ ከነፃነቶቻቸው አንዳንዶቹን መሥዋዕት ማድረግ አለባቸው። ሁላችንም አንድ አካል ስለሆንን ተቀዳሚ ትኩረታችን ሁላችንንም በሚያንጽ መንገድ እግዚአብሔርን እናመልክ ዘንድ አንዳችን ሌላችንን በመርዳት መሆን አለበት። አንድ ቡድን ለራሱ ደስታ በሚሰጠው መንገድ ብቻ የማምለክ ልቅ ነፃነት ሊፈልግ አይገባም። የሌላውን ቡድን ፍላጎቶችና መሻቶች ማክበር አለበት።

ለ. ክርስቲያኖች በሚያመልኩበት ባሕል ላይ ሰዎች ፍላጎት እንዲኖራቸው ያስፈልጋል። ለምሳሌ ጠንካራ የእርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ባለችበትና ከእርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ወደ ክርስቶስ የመጡ ሰዎች ባሉበት አካባቢ ባለች ቤተ ክርስቲያን ያለን ከሆንን እርቶዶክሳዊ የአምልኮ ሥርዓት ለመፈጸም ለሚፈልጉ ሰዎች መጠናከር ስንል የአምልኮ አቀራረባችንን ማስተካከል አለብን። ወይም ሙስሊሞች በብዛት በሚኖሩበት አካባቢ ያሉ ነገር ግን መሠረታቸው ሙስሊም ያልሆነ ክርስቲያኖች፣ ሙስሊሞች

ክርስቲያን በሚሆኑበት ጊዜ አመላላካቸውን ከሙስሊም መሠረት እንደመጡ ክርስቲያኖች ሁኔታ አድርገው ማስተካከል አለባቸው። ምክንያቱም የአምልኮው አወቃቀርና ሰው የሚጸናበት ነገር በአመዛኙ የሚመሠረተው በግለሰብ መነሻ ወይም አመጣጥ ላይ ነው። ስለዚህ ሰዎች ክርስቲያን ከመሆናቸው በፊት የነበሩባቸው የብሔር ወይም የሃይማኖት ባሕላዊ ልዩነቶች የሚሰሙን ልንሆንና በሚረብሻቸው ሁኔታ ሳይሆን ጸንተው በሚተክሉበት መንገድ ማምለክ እንዲችሉ የምናበረታታ መሆን አለብን።

9ኛ ጥያቄ፡- የተለያዩ ዓይነት የአመላላክ ዘይቤዎችን የሚመርጡ ሰዎች እርስ በርስ የሚከባበሩበትና የአመላላክ ዘይቤያቸውን ሁሉም በሚጠነክርበት መንገድ የሚጠቀሙበትን ሁኔታ ግለጽ።

2. አምልኮ ብዙ ሰዎች መንፈሳዊ ስጦታዎቻቸውን ሊጠቀሙ በሚችሉበት መንገድ ነፃ መሆን አለበት (1ኛ ቆሮ. 14:26)። ዛሬ ከምናካሂዳቸው በርካታ አገልግሎቶች በተቃራኒ ቀደምቷ ቤተ ክርስቲያን በአምልኮ ስብሰባዎች አባላት በሙሉ ንቁ ተሳትፎ እንዲያደርጉ የምታበረታታ የነበረች ትመስላለች። የአምልኮ ስብሰባዎችን የሚቆጣጠሩላቸው ሰባኪና ዘማሪ አልነበራቸውም። ሰዎች የሚፈልጉትን ለመዘመር ነፃ ነበሩ። ሌሎች ለጉባኤው የምስክርነት ቃል ያቀርቡ ነበር። ሌሎች ደግሞ የትንቢት ቃል ይናገሩ ወይም በልሳንም ይናገሩ ነበር። ብዙዎች እግዚአብሔር በሰጣቸው ስጦታዎች በአምልኮ ስብሰባዎች ላይ ይሳተፉ ነበር። ጳውሎስ ይህንን ገድቦ አያውቅም ነበር። እንዲያውም በቤተ ክርስቲያን የሚገኙ በሙሉ ንቃት የመሳተፋቸውን ጉዳይ እንዳበረታታ አምናለሁ። አብዛኛዎቹን የአምልኮ ስብሰባዎቻችንን ያራቆተው ነገር የጉባኤ መዝሙር ከመዘመር በስተቀር በስብሰባው የሚሳተፉ ሰዎች ጥቂት የመሆናቸው ጉዳይ ነው። ሆኖም ግን ንቁ የአምልኮ ተሳትፎ በሚደረግበትና መንፈሳዊ ስጦታዎች በኅብረት አምልኮ በአገልግሎት ላይ በሚውሉበት ወቅት እያንዳንዱ ሰው ማስታወስ ያለበት የራሱን ጥቅም ከመፈለግ ይልቅ በቤተ ክርስቲያን የሚገለገሉት ሁሉ የሚታነጹበትን መንገድ መፈለግ እንዳለበት ነው።

3. በልሳናት መናገር ቢበዛ ሦስት ሰዎች በየተራ እንዲናገሩ ተደርጎ በቁጥጥር ውስጥ ሆኖ መካሄድ አለበት። አንድ ሰው በልሳናት መናገር ካለበት በጉባኤው ያለ ሌላ ሰው መተርጎም አለበት። የማይተረጎም ከሆነ ግን ልሳን መነገር የለበትም (1ኛ ቆሮ. 14:27-28)። ይልቁኑ በልሳን መናገር የሚፈልግ ሰው በጸጥታ በሚካሄድ ጸሎት ምናልባትም በመንፈሱ በልሳናት በመጸለይ እግዚአብሔርን ማምለክ ነበረበት። ከዚህ ክፍል በርካታ እውነቶችን ማውጣት ይቻላል።

ሀ. ጳውሎስ በኅብረት አምልኮ ላይ በልሳናት መጸለይን አይከለክልም። ነገር ግን መቼና እንዴት እንደሚጠቀሙበት ጥብቅ መመሪያን ይሰጣል። በልሳናት በመናገር ላይ ከፍተኛ አትኩሮት ለማናደርግ ክርስቲያኖች አዲስ ኪዳን ከሚላቸው ነገሮች አልፈን በመሄድ በልሳናት መናገርን ሙሉ በሙሉ

እንዳንከለክል እጅግ መጠንቀቅ አለብን። የሥነ መለኮት አቋማችን የእግዚአብሔር ቃል ከሚደግፈው ውጭ እንዳይወስደን መጠንቀቅ አለብን።

ለ. ጳውሎስ የኅብረት ጸሎት በሚደረግበት ጊዜ እንኳ ብዙ ሰዎች በአንድ ጊዜ በልሳን መናገራቸውን አይደግፍም። ጳውሎስ በልሳን መናገር በየተራ መደረግ አለበት ነው የሚለው።

ሐ. ጳውሎስ በአንድ የአምልኮ ሰብሰባ በልሳናት የሚናገሩ ሰዎች ቁጥር ከሦስት እንዳይበልጥ ይወስናል።

መ. ጳውሎስ የተነገሩ ልሳናት ሁሉ መተርጉም አለባቸው ብሎ አጥብቆ ይናገራል። ትርጉም ከሌለ በልሳናት መናገር የሚፈልገው ሰው ዝም ግለት አለበት። በዚህ ቦታ ያለው አባባል የሚያመለክተው በልሳናት የሚናገረውና የሚተረጉመው ሰው የተለያዩ መሆናቸውን ነው። ጳውሎስ በልሳን የሚናገረው ሰው እራሱ ይተረጉማል የሚል አሳብ ያለው ለመሆኑ ያጠራጥራል። ይህ ዐረፍተ ነገር በግልጽ የሚያመለክተው ሌላው ነገር በልሳናት መናገር በሚናገረው ሰው ሙሉ ቁጥጥር ሥር ያለ መሆኑን ነው።

ሠ. በልሳናት መናገርን በተመለከተ አንድ ሰው በልሳናት የሚናገር ከሆነ አስቀድሞ አውቆት የሚተረጉም ሰው መናገር አለመናገሩ አስቀድሞ መታወቅ አለበት። ይህ ካልሆነ ተርጓሚ ስለመናገሩና በልሳናት የመናገር ነፃነቱን ሊጠቀምበት ስለመቻሉ በምን ያውቃል?

መጽሐፍ ቅዱስን መሠረት በግድረግ በልሳናት መናገር ለዚህ ዘመን ቤተ ክርስቲያን የሚሆን አይደለም ብለን ለመናገር ባንችልም ልሳናትን በኅብረት አምልኮዎች መጠቀምን አስመልክቶ በመጽሐፍ ቅዱስ የተሰጡትን ትእዛዛት ለመጠበቅ እንደ ቤተ ክርስቲያን መሪነታችን መጠንቀቅ አለብን። በልሳን የመናገር ስጦታ ዛሬ በዘመናችን እንደሚሠራ ካመንን እነዚህን መመሪያዎች በሚገባ እንከተል። አለበለዚያም በመንፈስ ቅዱስ ቁጥጥር ሥር እየተናገርን ነው እያልን መንፈስ ቅዱስ በልሳናት ስለመናገር የሰጠንን ትእዛዝ እንጥሳለን።

ጳውሎስ በኅብረት አምልኮ መንፈስ ቅዱስ መልእክቱን ለክርስቲያኖች የሚያስተላልፍበትን ሌላውን መንገድ ግለትም በትንቢት የመናገርን መመሪያ ቀጥሎ ያነሣል። ጳውሎስ በተደጋጋሚ ስለ ልሳናት እንዳቀረበው በልሳናት መናገር የጸሎትና የምስጋና ቋንቋ ነው። የሚደረገውም በቀጥታ ወደ እግዚአብሔር እንጂ ወደ ሰዎች አይደለም። ነገር ግን ሌሎች የሚረዱትና ክርስቲያኖችን በእምነታቸው የሚያንጸባው ስላልሆነ ተቀዳሚ አገልግሎት ለግል ጸሎትና አምልኮ ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በአገልግሎት ላይ መዋል ያለበት የተነገረው መልእክት ለአድማጭ ይደርስ ዘንድ ልሳኑን የሚተረጉም ሰው ሲኖር ብቻ ነው።

ጳውሎስ በልሳናት ስለመናገር ገለልተኛ አመለካከት ያለው ይመስላል። በልሳናት መናገር ከፈለግህ መመሪያውን እስከተከተልክና የክርስቲያኖችን ሁሉ እምነት የሚገነባ ነገር እስካደረግህ ድረስ መልካም ነው። በልሳናት መናገር ግን ሰውን የበለጠ መንፈሳዊ አያደርግም። ከእግዚአብሔር ቃል

ግልጽ የሆነውን ነገር በግምገማት ሰዎች ሁሉ በእምነታቸው እንዲገነቡ ግድረግ ከሁሉ ይሻላል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለሚደረጉ ነገሮች ሁሉ ሊኖር የሚገባው አመለካከት ይህ ነው። በልሳናት የሚናገሩትን መታገሥ መቻል እንደሚገባ ትእዛዝ ተሰጥቷል። ነገር ግን በልሳናት የሚናገሩ ሰዎች ደግሞ የተሰጣቸው ግስጦንቀቂያዎች አሉ። እነዚህም በልሳን በመናገራቸው እግዚአብሔርን እንጂ ራሳቸውን እንዳያከብሩ የተሰጡትን መመሪያዎች እንዲከተሉ ነው።

10ኛ ጥያቄ፡- በኅብረት አምልኮ ወቅት ሰዎች በልሳናት የተናገሩበትን ጊዜ ወደ ሷላ መለስ ብለህ አስብ። ሀ) ከእነዚህ መመሪያዎች የትኞቹን ተከተሉ? ለ) ከእነዚህ መመሪያዎች ያልተከተሉት የትኞቹን ነው? ሐ) በልሳናት የሚናገሩ ብዙ ሰዎች እነዚህን ትእዛዛት መከተል የማይፈልጉት ለምንድን ነው? መ) በቤተ ክርስቲያን ስብሰባ ላይ ሰዎች በልሳናት መናገር ሲፈልጉና እነዚህን ትእዛዛት ግን ሳይከተሉ ሲቀሩ የቤተ ክርስቲያን መሪ ምን ግድረግ ያለበት ይመስልሃል?

4. በኅብረት አምልኮ የትንቢት አጠቃቀም በጥንቃቄና በቁጥጥር የሚመራ መሆን አለበት (1ኛ ቆሮ. 14:29-33)። የሚከተሉትን መመሪያዎች ልብ ብለህ አስተውል።

ሀ. በአንድ ስብሰባ ላይ ትንቢት እንዲናገሩ የተፈቀደላቸው ሰዎች ቁጥር ከሦስት መብለጥ የሌለበት ይመስላል። ይህ በልሳናት ለሚናገሩ ሰዎች ከተሰጠው ቁጥር ጋር አንድ ዓይነት ነው። አንዳንድ ሊቃውንት የጳውሎስ አባባል ሦስት ሰዎች በመደጻ ይናገሩ ማለት ነበር ይላሉ። ይህ ከሆነም የተነገረው ትንቢት ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር መጣጣሙ ወይም ከሌላ ምንጭ የመጣ ስጦታ መሆኑ የሚፈተሽበት ጊዜ በየመሆኑ መኖር አለበት። ከዚያ በሷላ ሌሎች በዚህ ዓይነት መንገድ ትንቢታቸውን ማቅረብ ይቀጥላሉ።

ለ. ትንቢት የሚናገሩ ሁሉ በየተራ መናገር ይጠበቅባቸዋል።

ሐ. የሚያዳምጡ ሁሉ ደግሞ ሰውዬው የተናገረውን በጥንቃቄ መመዘን አለባቸው። አንድ ሰው የተቀበልኩት መልእክት አለኝ ስላለ ብቻ ልናምነው ይገባል ማለት አይደለም። የተናገረውን ልንመዘንና ልንፈትን እንደሚገባ በተደጋጋሚ ተነግሮናል። የምንመዘነውና የምንፈትነው ከምን እንፃር ነው? የመልእክቱ ባለቤት መንፈስ ቅዱስ ይሁን ወይም ሰው የምንለየው እንዴት ነው? መመዘኛችን መጽሐፍ ቅዱስ ነው። የተነገረው መልእክት መጽሐፍ ቅዱስ ከሚያስተምረው ጋር ጉን ለጉን የማይሄድ ከሆነ መልእክቱ ከመንፈስ ቅዱስ እንዳልሆነ እናረጋግጣለን። የጳውሎስ አባባል ምናልባት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ «መናፍስትን የመለየት» (1ኛ ቆሮ. 12:10) ስጦታ ያላቸው ሰዎች ትንቢት ከእግዚአብሔር ከሆነ ለምን እንደሆነ ካልሆነ ደግሞ ለምን እንዳልሆነ እንዲናገሩ ዕድል ሊሰጣቸው እንደሚገባ ሳይሆን አይቀርም።

በመልእክታቸው ላይ ሌሎች የሚሰጡትን የፍርድ አስተያየት በትዕቢት እምቢ ማለት እንደሌለባቸው ይህ ትንቢት ለሚናገሩ ሰዎች ግስጦንቀቂያ ነው። እግዚአብሔር በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለሚገኙ ለአንዳንዶች በተለይ

ለመሪዎች) ትንቢቱ ትክክል መሆኑንና ያለመሆኑን የሚለዩበት ሥልጣን ወይም መንፈስን የመለየት መንፈሳዊ ስጦታ እንዲሰጣቸው መገንዘብ አለባቸው። ትንቢት የሚናገር ሰው የተናገረው ትንቢት በሌሎች ይመዘን ዘንድ የማይፈቅድ ከሆነ መናገር የለበትም።

መ. ሌሎች እየተናገሩ እንኳ መንፈስ ቅዱስ ቃሉን ለሰዎች መግለጡን ሊቀጥል ይችላል። መንፈስ ቅዱስ ለአንድ ሰው ከዚህ ቀደም ቃልን ተናገሮ ሌሎች ሰዎች እየተካፈሉ እያለ በዚህ ወቅት መንፈስ ቅዱስ ሌላ አዲስ መልእክት ለጉባኤው ቢሰጥ አዲሱ መልእክት ከመጀመሪያው መቅደም አለበት። አንድ ሰው እግዚአብሔር የሰጠውን መልእክት እያስተላለፈ እንኳ ሳለ ሌላ አዲስ ሰው መልእክት ቢናረውና ግስተላለፍ ቢጀምር የመጀመሪያው ሰው መልእክቱን አቁሞ መቀመጥ አለበት (1ኛ ቆሮ. 14:30)። ጳውሎስ ይህን መመሪያ እየሰጠ ያለው ምንም ዓይነት ሁከት ሳይኖር አምልኮው በሥርዓት እንዲካሄድ ሳይሆን አይቀርም። አንድ ሰው ሲናገር ሌላው እንዲጮህ አልፈለገም ነበር።

ሠ. ሁላችሁም በየተራ ልትተነብዩ ትችላላችሁ። ይህ ዐረፍተ ነገር በሊቃውንት መካከል ሰፊ የሚያወያዩ ነጥቦችን አስነሥቷል። የጳውሎስ አባባል እያንዳንዱ ክርስቲያን ከመንፈስ ቅዱስ ትንቢትን የመቀበልና ለቤተ ክርስቲያን የመናገር ችሎታ አለው ማለት ነው? ይህ አሳብ ጳውሎስ ቀደም ብሎ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ለአንዳንድ ሰዎች እንደሚሰጥ ከተናገረው ጋር እንዴት ይታረቃል? (1ኛ ቆሮ. 12:29) ለዚህ አባባል ትርጉም የሚሆኑ ሦስት የተለያዩ አሳቦች ይሰጣሉ።

1. አንዳንድ ሊቃውንት «እናንተ ሁላችሁ» ማለት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ ሰዎች በሙሉ ማለት ሳይሆን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ ምንም ዓይነት ሰዎች ወንድ፣ ሴት፣ ባርያ ወይም ጌታ ወዘተ... መንፈሳዊ ስጦታው ያላቸው ሁሉ ማለት ነው ይላሉ። ይህ መንፈሳዊ ስጦታ በተወሰኑ ሰዎች ክልል የተገደበ ሳይሆን የዘር፣ የጾታ፣ የማኅበረሰብ ደረጃን ሁሉ አካትቶ ለሁሉም ዓይነት ሰዎች የሚሰጥ ስለሆነ ስጦታዎች ያላቸው ሰዎች ሁሉ ለመተንበይ ዕድሉ ሊሰጣቸው ይገባል ማለት ነው ይላሉ።

2. ሌሎች ሊቃውንት ደግሞ «እናንተ ሁላችሁ» የሚለው ቃል የትንቢት መንፈሳዊ ስጦታ ያላቸውን ሰዎች ሲሆን የጳውሎስ አባባል ይህ መንፈሳዊ ስጦታ ያላችሁ ሁሉ እነዚህን መመሪያዎች እስከተከተላችሁ ድረስ መተንበይ ትችላላችሁ ማለቱ ነው ይላሉ።

3. ወይም ጳውሎስ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ ሰዎች ሁሉ ከመንፈስ ቅዱስ ትንቢትን ለመቀበል ይችላሉ ማለቱ ነው። መንፈስ ቅዱስ በማንኛውም ሰው ልብ ሊናገር ስለሚችል የተነገረው ሰው መልእክቱን ለሌሎች ሊያካፍል ይገባል። ይህም ማለት ሁለት ዓይነት ትንቢቶች አሉ ማለት ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንደ ነቢያት የታወቁ የመተንበይ መንፈሳዊ ስጦታዎች ያላቸው አሉ። እንደገና ደግሞ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ላሉ ሰዎች ሁሉ ከፍት የሆኑ ማንም ሊናገራቸው የሚችሉ ትንቢቶች አሉ።

መጽሐፍ ቅዱስ ከሦስተኛው የትርጉም አሳብ ይልቅ የመጀመሪያውን ወይም ሁለተኛውን እንደሚደግፍ አምናለሁ።

የተለያዩ ሰዎች ትንቢት በሚናገሩበት ጊዜ የመጨረሻው ግብ ሰዎች ሁሉ መመሪያ እንዲያገኙና እንዲበረታቱ ነው። ትኩረታችን መንፈስ ቅዱስ ይናገርባቸው ዘንድ ሰዎችን የመጠቀሙ ጉዳይ አይደለም። ዋናው ጥያቄ ሊሆን የሚገባው «ሰዎች እየተማሩና በእምነታቸው እየተገነቡ ናቸው ወይ» የሚል ነው።

ሰ. የትንቢት ቃል በሚናገረው ሰው ሙሉ ቁጥጥር ሥር ያለ ነው። ሰውየው ከራሱ ቁጥጥር ውጭ ሆኖ እንደ ሰመመን የሚናገርበት ሁኔታ አይደለም። (በተመሳሳይ መንገድ በልሳናት መናገርም ሰው ከስሜቶቹ ቁጥጥር ውጭ የሚሆንበት ሁኔታ አይደለም።)

ይህ ክፍል በመንፈስ ቅዱስ ሥራና መንፈስ ቅዱስ መጠቀሚያ አድርጎ መልእክቱን በሚያስተላልፍበት ሰው መካከል ያለውን አስገራሚ ውጥረት ያሳያል። በልሳናት የመናገርንና የመተንበይን ስጦታ የሚሰጡ አጋንንትም ሰውን ይቆጣጠራሉ። ስሜቶቹን በበላይነት ይቆጣጠራሉ። በበላይነትም ተጽዕኖ ያደርጋሉ። መንፈስ ቅዱስ ግን ከሰውየው ጋር አብሮ ይሠራል። መንፈስ ቅዱስ በልሳናት የመናገርና የመተንበይ ስጦታ በሚሰጠው ወቅት ሰውየው አእምሮውን መቆጣጠሩን አያቆምም። ስለዚህ ሰውየው መንፈስ ቅዱስ የትንቢት ቃልን እንደሰጠው ቢሰማውም እንኳ እራሱን ተቆጣጥሮ በሥርዓት መልእክቱን ያስተላልፋል። ከዚያ በኋላም የተናገረው መልእክት ይመዘን ዘንድ ተራውን ለመጠበቅ ፈቃደኛ መሆን አለበት።

ሸ. መንፈስ ቅዱስ ሁልጊዜ የሚሠራው ከእግዚአብሔር ባሕርይ ጋር በሚስማማ መንገድ ነው። እግዚአብሔር የሥርዓተ አልበኛነት አምላክ አይደለም። የፍጥረታት በፍጹም ሥርዓት መመራት እግዚአብሔር የሥርዓት አምላክ መሆኑን ያሳያል። ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ በእውነት የተገኘበትና በሙላት የሚገለጥባቸው የአምልኮ ሰብሰባዎች ፍጹም ሥርዓት የሞላባቸው ናቸው። ሥርዓተ አልበኛነት ካለ መንፈስ ቅዱስ በዚያ ሰብሰባ የለም ማለት ነው። ስለዚህ በምናመልክበት ጊዜ የአምልኮ ሰብሰባችን ሥርዓት የሞላበት መሆኑን ማረጋገጥ አለብን።

ነገር ግን ሥርዓት ምንድን ነው? ለዚህ ጥያቄ ተገቢውን መልስ መስጠት የሚችለው ቤተ ክርስቲያኒቱ የምትገኝበት ባሕል ነው። ለምሳሌ በኮሪያ ሁሉ ሰው በአንድ ጊዜ በአንድ ላይ የመጸለፍ ነገር በቁጥጥር ሥር የተያዘና ሥርዓታዊ ተደርጎ ይቆጠራል። በሌላ ባሕል ግን ሁሉ ሰው በአንድ ጊዜ ቢጸልይ ሥርዓት እንደጠፋና የእግዚአብሔርን ስም ማሰደብ እንደሆነ ተደርጎ ይቆጠራል።

11ኛ ጥያቄ፡- ሀ) አንድ ክርስቲያን የትንቢት ቃል አለኝ ብሎ ሲናገር የሰማህበትን ሁኔታ ግለጽ። ከላይ የተመለከትናቸው የትንቢት ቃል ማቅረቢያ መመሪያዎች የተከበሩት ወይም የተጣሉት እንዴት ነው? ለ) ቤተ ክርስቲያን

ለእነዚህ መመሪያዎች የተገዛች መሆኗን ለማረጋገጥ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ምን ሚና መጫወት የሚገባቸው ይመስላሃል?

ጳውሎስ በ1ኛ ቆሮ. 14 ላይ በጎብረት አምልኮ ላይ ተግባራዊ የሚሆኑ ሁለት ስጦታዎችን ማለትም በልሳናት መናገርና ትንቢትን ያወዳድራል። የመጀመሪያው በልሳናት መናገር ሲሆን የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ሲታገሉበት የነበረ መንፈሳዊ ስጦታ ነው። ሚዛናዊ ባልሆነ መንገድ በልሳናት በመናገር ስጦታ መማረካቸው መንፈሳዊነታቸውን ሳይሆን ሥጋዊነታቸውን ያረጋገጠ ነበር። ለምን? በተቀዳሚ ውስጣዊ ዓላማቸው የተሳሳተ ስለ ነበር ነው። ከስጦታው ለራሳቸው ክብርን ማግኘት ፍላጎታቸው ነበር። ለክርስቶስ እካል ግድ አልነበራቸውም። በስጦታው በማገልገል ሁሉንም የመገንባት ፍላጎት አልነበራቸውም። በመንፈሳዊ ሕይወት ያለመብሰል ተቀዳሚ ማስረጃ ስለታዎነት ነው።

ከዚህ በተቃራኒ ደግሞ የትንቢት ጉዳይ ነበር። ጳውሎስ ይህን መንፈሳዊ ስጦታ ከሁሉ የላቀ ስጦታ ምሳሌ አድርጎ አልተጠቀመበትም። የጎብረት አምልኮአችን እካል ሊሆኑ የሚገባቸው ሌሎች መንፈሳዊ ስጦታዎች የሉም ማለቱም አይደለም። የእውቀት፣ የጥበብ፣ የማስተማር ወዘተ... ስጦታዎች የጎብረት አምልኮአችን እካል ናቸው። ነገር ግን ትንቢት የተጠቀሰው በልሳናት ከመናገር ለምን እንደሚሻል ምሳሌ እንዲሆን ነው። ትንቢት ወደ ሌሎች ለመድረስ የተሻለ መሣሪያ የሆነው ያልዳነን ሰው ከኃጢአቶቹ ጋር በመጋፈጥ ወደ ክርስቶስ የሚያመጣው ስለነበር ነው። ክርስቲያኖች የተባለውን ነገር ተረድተው በእምነታቸው ስለሚታነጹበት ትንቢት ለማነጻ የተሻለ መሣሪያ ነበር። ትንቢት የመጣው ግለሰብን ሳይሆን በእካሉ ውስጥ ያሉትን በሙሉ ለመገንባት ነበር። ስለዚህ ሌሎችን ለመገንባት የሚጥር ስለሆነ በልሳናት መናገር ሳይሆን ትንቢት ለመንፈሳዊ ብስለት የተሻለ አመልካች ነበር።

ጳውሎስ አንድ ሌላ የሚያሳስበው ነገር ነበረው። በልሳናት መናገር ይሁን ትንቢት ይሁን ወይም ሌላ ማንኛውም የቤተ ክርስቲያን ልምምድ በሥርዓት የመደረጉ ጉዳይ ነበር የሚያሳስበው። የቤተ ክርስቲያን አገልግሎቶች የእግዚአብሔርን ባሕርይ የሚያንጸባርቁ መሆን አለባቸው። የእግዚአብሔርን ባሕርይ ሲያንጸባርቁ ለክርስቶስ ስም ክብርን ያመጣሉ።

12ኛ ጥያቄ፡- በዚህ ሳምንት ትምህርት የመጀመሪያው ቀን የተገለጸውን ሁኔታ ተመልከት። የቤተ ክርስቲያን መሪ ሆነህ በአንድ የቡድን ስብሰባ ላይ ሰዎች በልሳናት መናገር ቢጀምሩ ምን ታደርጋለህ? ሀ) መጽሐፍ ቅዱስ ማድረግ እንዳለብህ የሚያስተምረው ምንድን ነው ብለህ ታምናለህ? ለ) ቡድኑ ልምምዳቸውን ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር እንዲያጣጥሙ ለማድረግ ምን እርምጃ ትወስዳለህ? ሐ) በቡድኑ በልሳናት ስለመናገር ምን ምን ለየት ያሉ ነገሮችን ታስተምራለህ?

ሦስተኛ ቀን፡-

በልሳናት ስለመናገር ተጨማሪ ጉዳዮች (ክፍል 1)

13ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በቆሮንቶስ የነበረችውን ቤተ ክርስቲያን ሁኔታ በዘመናችን ከሚገኙ አብዛኞቹ አብያተ ክርስቲያናት ጋር አወዳድር። እንዴት ይመሳሰላሉ? ለ) ጳውሎስ በቆሮንቶስ ክርስቲያኖች ከሰጣቸው ትምህርቶች የተማርካቸውን ጠቃሚ ነገሮች ጥቀስ።

አንድ ድርጊት የሚያስከትለው አጻፋዊ ምላሽ አለ። ይህ ከሳይንስ ሕጎች አንዱ ነው። ይህ ስለ ሰብዓዊ ተፈጥሮም የሚሠራ እውነት ነው። አንድ ሚዛናዊ ያልሆነ ድርጊት ወደ ሌላ ሚዛናዊ ያልሆነ ድርጊት የሚወስድ አጻፋዊ ምላሽ አለው። አንዲት ቤተ ክርስቲያን ከሚገባ በላይ ወግ አጥባቂነትን የምትከተልና መንፈሳዊ ኃይል የሚገኝላት ከሆነ በመጨረሻ የምታመራው የማይታይ ድንቃ ድንቅ ነገሮችን ወደሚያሳድድ ጭልጥ ያለ ስሜታዊነት ነው። ይህ ደግሞ በበኩሉ ወግ አጥባቂ ከሆኑ ቤተ ክርስቲያኖች የሚሰነዘር፣ ሌላ ብርቱ የተቃውሞ አጻፋዊ ምላሽን ያስከትላል። ይህ ዑደት እየቀጠለ በመሄድ ክርስቲያኖች እየተፋጩ አብያተ ክርስቲያናት ይከፋፈላሉ።

ይህን የድርጊቱን አጻፋዊ የድርጊት ዑደት በእውነት የሚሰብር ብቸኛው መንገድ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ መመለስና ምን ማድረግ እንዳለብን እግዚአብሔርን መጠየቅ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በግልጽ ያልተሰጡ ትምህርቶችን ሰዎች ላይ እንዳንጭን ቁርጥ አቋም ሊኖረን ይገባል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በግልጽ ያልተከለከሉ ልምዶችን እንዳያደርጉ ሰዎችን ከማስናከልም መጠንቀቅ አለብን። እያንዳንዱ ሰው ስለ አቋሙ በእግዚአብሔር ፊት መልስ ይሰጣል። (2ኛ ቆሮ. 5:10) ሌላው ክርስቲያን የእኛ ሳይሆን የሕያው እግዚአብሔር አገልጋይ ነው።

ስለ መንፈስ ቅዱስ ባደረግነው ጥናት የመንፈስ ቅዱስን አጠቃላይ አገልግሎት በትኩረት ውስጥ ማስገባት እንዳለብን አበክረን ተናግረናል። በመንፈስ ቅዱስ አንድ አገልግሎት ላይ በምናተኩርበትና ያንን አገልግሎት እንደ መንፈስ ቅዱስ ሥራ በምንቆጥርበት ማንኛውም ጊዜ ሚዛናዊነትን እናጣለን። ስለ መንፈሳዊ ስጦታዎች በተለይ ደግሞ በልሳናት ስለመናገርና ስለ ትንቢት በዝርዝር በማጥናታችን የትኩረት አድማሳችንን የመዘንጋት አደጋ አለብን። መንፈስ ቅዱስ ከሚሰጣቸው በርካታ የተለያዩ አገልግሎቶች አንዱ ለእግዚአብሔር ልጆች መንፈሳዊ ስጦታዎችን መስጠቱ ነው። መንፈስ ቅዱስ ለክርስቲያኖች ከሚሰጣቸው በርካታ ስጦታዎች አንዱ በልሳናት መናገርን ነው። ስለዚህ በመንፈሳዊ ስጦታዎችና በልሳናት በመናገር ላይ ባተኮርን ቁጥር ሰፊውን ገጽታ እንዳንዘነጋ መጠንቀቅ አለብን።

በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን እንደነበረው በዚህ ዘመን በሚገኙ አብያተ ክርስቲያናት ስለ ትንቢት፣ በልሳናት ስለ መናገርና ስለ ፈውስ መንፈሳዊ ስጦታዎች በርካታ ግራ የሚያጋቡ ውዥንብሮች አሉ። እነዚህ ውዥንብሮች ቤተ ክርስቲያንን እየከፋፈሉና የኢየሱስን ስም እያሰደቡ ነው። ስለዚህ

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ እነዚህ ስጦታዎች የሚናገረው ምንድን ነው ብለን መጠየቅ አለብን።

ዛሬ በልሳናት የመናገር መንፈሳዊ ስጦታ ላይ አተኩረናል። በሚቀጥለው ሳምንት የትንቢት፣ የፈውስና ተአምራትን የማድረግ ስጦታዎችን እንመለከታለን። እነዚህ ትምህርቶች በየትኞቹም ጉዳዮች ለመረዳት የማያሻሽሉ መንገዶችን የሚያሳዩ ወላጅ መልሶችን አላቀርብም። ይልቁኑ ጥያቄዎችን በማንሣት ልዩነት የሚታይባቸው ትምህርቶች በተንሰራፉበት በዚህ ዘመን ልናስታውሳቸው የሚገቡ ጉዳዮችን እጠቁማለሁ። ከሁሉ በላይ የሚያስፈልገው ነገር መልሱ አለኝ ብሎ ማሰብ አለመሆኑን አስታውሰ። እግዚአብሔርን የሚፈሩ ክርስቲያኖች በጉዳዮች ለረጅም ጊዜ ስለተከራከሩ ብቸኛው መልስ ያለው እኛን አለመሆኑን በቅንነት መቀበል አለብን። ሆኖም ግን እራሳችንን ከሁለቱም የከረረ አመለካከቶች መጠበቅ አለብን። በልሳናት መናገር ሁልጊዜ ከአጋንንት ነው የሚለው የከረሩ አመለካከት አደገኛ ነው። አዎን ሰይጣን በልሳናት መናገርን መከፋፈልን ለማምጣት አንዳንዶችንም ከቀንበሩ ሥር ለማድረግ ሊጠቀምበት ይችላል። ይህ ግለት ግን ልሳናት ሁሉ ከሰይጣን ናቸው ግለት አይደለም። በልሳናት መናገር ከሁሉ የላቀ ስጦታና ለመንፈስ ቅዱስ ህልውና ማስረጃ ነው የሚለው ሌላው ጽንፍም እንደ መጀመሪያው አደገኛ ነው። በሁለቱ ጽንፎች መካከል በነፃነት ለመለማመድ ሰፊ ዕድል አለ። በእነዚህ ጉዳዮች ላይ ልዩነቶች ፍቅርና መቻቻ ሊሠለጥባቸው ይገባል። ከእኛ የተለየ አመለካከት ያላቸውን ክርስቲያኖች ለንቃወም ከጠላታችን ከሰይጣን ጋር ወግን እንዳንገኝ መጠንቀቅ አለብን። እርስ በርስ እንደ ጠላት መተያየት የአንድ አገር አየር ኃይል ከጠላት ጋር በሚዋጋበት ጦርነት የራሱን ወገን ሠራዊት እንደ ጠላት የመቁጠሩን ያህል የከፋ ነው።

የተለያዩ ቡድኖች አንዱ በሌላው አቋም ላይ ያለው ዋንኛው ሥጋት ምንድን ነው?

ነገሮች፣ ከሚገባ በላይ በሆነ መንገድ ወይም ሚዛን ባጣ ሁኔታ ሲፈጸሙ ሰዎች አምርረው ይቃወማሉ። ለምሳሌ አብዛኞቹ መድኃኒቶች በበቂ መጠን ካልተወሰዱ የሚሰጡት ውጤት መናኛ ስለሚሆን ወላጆቹ በሽታቸው ብዙ ሳይቆይ ይመለስባቸዋል። በሌላ በኩል ደግሞ ከሚፈለገው መጠን ባላይ ከተወሰዱ መርዛማነታቸው አይሉ እስከ መግደል ይደርሳሉ። ስለዚህ መድኃኒት የሚፈለገውን ውጤት ያስገኝ ዘንድ መጠኑ ተለክቶ በትክክለኛው ጊዜ ለተፈቀደ የጊዜ ርዝመት ብቻ መወሰድ አለበት። መድኃኒትን ከመጠኑ አስበልጦም ሆነ አሳንሶ መውሰድ ምንም መድኃኒት ካለመውሰድ የበለጠ አደገኛ ነው። የሚጠበቀው ውጤት ሳይጨበጥ ሊቀር መድኃኒቱን አሳንሶ ለመውሰድም ሆነ አብዝቶ ለመውሰድ የሞከረው የሚኖራቸው አጸፋዊ ምላሽ አንድ ዓይነት ነው። በትክክለኛው መጠን በመውሰድ ፈውስ ሊያመጣላቸው ይችላል የነበረውን መድኃኒት ይጠራጠራሉ።

በሚዛናዊነት እጦት የሚከሰተው ተመሳሳይ አጸፋዊ ድርጊት ካሪዝማቲክ የሆኑትንም ሆነ ያልሆኑትን እኩል ይጎዳል። የካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች

የአንዳንድ መንፈሳዊ ሰጦታዎችን ትክክለኛነት የማይቀበሉ ወግ አጥባቂ ክርስቲያኖችን አምልኮና ሕይወት እንደዚሁም የአንዳንዶቻቸውን ዝቅተኛ ሕይወትና ኃይል ይመለከታሉ። በዚህ መንገድ አምልኮአቸውን የሚያካሄዱትን ሁሉ ሕይወትና ኃይል አልባ አድርገው ይቆጥሩአቸዋል። ካሪዝማቲክ ያልሆኑትና ከመንፈሳዊ ሰጦታዎች አንዳንዶችን የሚጠራጠሩ ሁሉ የእግዚአብሔርን ሥራ እንደሚገድቡና የመንፈስ ቅዱስን ሥራ እንደሚያፍኑ ያስባሉ። በልሳናት መናገርና ትንቢት ምን ስሕተት አለው? ብለው ይጠይቃሉ። እግዚአብሔር በሚፈልገው መንገድ ከሰዎች ጋር ኅብረት ማድረግ አይችልምን? ይላሉ። ቅድመ-ግምታችን እግዚአብሔር በአንድ የተወሰነ መንገድ አይሠራም ወደሚል እምነት የሚመራን ከሆነ በሕይወታችን ባሉ የተወሰኑ ዝርዝር ጉዳዮች ላይ እግዚአብሔር እንዳይመራን ራሳችንን እያራቅንና ከሚያንጹን ነገሮችም እየተገለለን ነው ማለት ነው። በአምልኮአችን ወቅት የእግዚአብሔርን ህልውና ማወቅ ይሳነናል ደግሞም መንፈስ በሕይወታችን ሊሠራ ያለውን በማጥፋት ሙት በሆነ አክራሪነት ውስጥ እንዘፈቃለን። ስለዚህ መንፈሳዊ መሆናችንን ለማሳየት፣ እራሳችንንም ከመንፈሳዊ ሙትነት ለመከላከል ሰዎች ሁሉ በልሳን እንዲናገሩ፣ በአምልኮ ጊዜ እጆቻቸውን ወደ ላይ በማንሣት እንዲያመልኩ፣ ሃሌሉያ እያሉ እንዲጮኹና በመሰብሰቢያው መተላለፊያ መንገዶች ወድቀው በኃይለኛ ላቅ እንዲንፈራፈሩ እንጠብቃለን። ሙት አምልኮን የመቋቋም ዝንባሌ ካሪዝማቲኮችን ቤተ ክርስቲያንን ወደ ሚከፋፈሉና የእግዚአብሔርን ክብር ወደሚያርቁት አክራሪ ልምዶች ብዙ ጊዜ ይገፋሉቸዋል።

ካሪዝማቲክ ያልሆኑትም ካሪዝማቲኮች በሚያሳዩት ሚዛን አጥነት ላይ አጸፋዊ ምላሽ ይሰነዝራሉ። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሰዎች ወድቀው ሲንፈራፈሩና እንደ ውሾች ሲያባርቁ የምናየው በየትኛው ቦታ ነው? ይላሉ። እንደዚህ ዓይነቱን ልምድ በቲሊቪዥን ሲመለከቱ ካሪዝማቲኮች በሙሉ እንደዚህ ናቸው ብለው ያስባሉ። ካሪዝማቲክ ያልሆኑ ክርስቲያኖችን የሚያሳስባቸው ነገር ለልሳናትና ትንቢት ሰጦታዎች ባለው ከፍተኛ ጉጉት በእነዚህ ሰጦታዎች በኩል የሚመጣው የእግዚአብሔር መልእክት ከመደበኛው የእግዚአብሔር ቃል ጋር እኩል ተደርጎ ወደ መቆጠር ያመራል የሚል ነው። ከእግዚአብሔር ቃል ጋር እኩል ከሆኑ ደግሞ እግዚአብሔር ለሕዝቡ የሚሰጠው ተጨማሪ መገለጥ እንደቀጠለ ነው ማለት ነው። ይህ ማለት መጽሐፍ ቅዱስ ከእግዚአብሔር በተሰጠን መገለጥነቱ በቂ አይደለም ማለት ነውን? ለሕይወትና ለተቀደሰ ኑሮ የሚበቃ ነገር እግዚአብሔር አልሰጠንምን? (2ኛ ጴጥ. 1:3) መጽሐፍ ቅዱስ በቂ ከሆነ ተጨማሪ መገለጥን ከእግዚአብሔር ለምን እንፈልጋለን? ሰዎች ከእግዚአብሔር መገለጥ እንዳገኙ ሲናገሩ የሚናገሩትን ቃል ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር እኩል ማድረጋቸው አይደለምን? «የእግዚአብሔር መንፈስ እንዲህ ይላል» በማለት ካሪዝማቲኮች መልእክት ሲያመጡ ይህንን ማለታቸው አይደለምን? የሚያመጡት ቃል በእርግጥ የእግዚአብሔር ቃል ከሆነ እንዳንጽፈውና ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር እኩል እንዳናደርገው የሚያግደን ምንድን ነው? ይህ ከሆነ ደግሞ የአንዳንድ መናፍቃንን ስሕተት መድገም አይሆንምን?

የእነዚህን መገለጦች ትክክለኛነት የምናረጋግጠው እንዴት ነው? በሰዎች ስሜታዊ ቁጥጥር ሥር እንዳንወድቅ በእግዚአብሔር ቃል ላይ ማተኮር ብቻ አይቻለንም? በመጽሐፍ ቅዱስ መለኪያዎች ለመኖር በመወሰንና ትክክለኛ የመሠረታዊ እምነት ትምህርትን በመያዝ ከስሕተት ትምህርቶች ተጠብቆ ጤናማ መሆን የተሻለ አይደለምን?

14ኛ ጥያቄ፡- ሀ) እነዚህ ሁሉ ሥጋቶች ዋጋ ያላቸው የሚሆኑት በምን በምን መንገድ ነው? ለ) እነዚህ ሁለቱ ሥጋቶች የካሪዝማቲኮች ሆኑ ካሪዝማቲክ ያልሆኑት እምነት ከመሆን ይልቅ በጉዳዮቹ ላይ ከሚገባ በላይ ከሚሰነዘር አጻፋዊ ምላሽ የመነጩ የሚሆኑት በምን መንገድ ነው?

በልሳናት ስለመናገር ክርስቲያኖች ያሏቸው የተለያዩ አቋሞች ምንድን ናቸው?

እስካሁን ድረስ በጥናታችን የተመለከትነው መጽሐፍ ቅዱስ በልሳናት ስለመናገርና ስለ ትንቢት ምን እንደሚያስተምር ነው። ሆኖም ግን፡ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አሻሚ ነገሮች አሉ። እንደ አብዛኛዎቹ ነገሮች በልሳናት በመናገር ላይም በርካታ የተለያዩ አመለካከቶች አሉ። ነገር ግን በመሠረቱ ክርስቲያኖች እግዚአብሔርን የሚፈሩ ክርስቲያኖች፣ እግዚአብሔርን የሚወዱ ክርስቲያኖች፣ የበሰሉ ክርስቲያኖች ከሚከተሉት ሦስት አቋሞች አንዱን ይይዛሉ።

1. በልሳናት የመናገር መንፈሳዊ ስጦታ ዘመኑ አልፏል። እግዚአብሔር ይህንን ስጦታ በዛሬ ዘመን ላሉ ሰዎች አይሰጥም። እግዚአብሔር፣ በአዲስ ኪዳን ዘመን ይህን ስጦታ የሰጠበት ምክንያት መሢሐቸውን ኢየሱስን አንቀበልም ላሉት የእስራኤል ሕዝብ የፍርድ ምልክት እንዲሆን ነበር። እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያንን አዲስ ሕዝብ እንዳደረገና በመካከላቸው እንደሚኖር አይሁዶች ግን የኢየሱስን ወንጌል ካልተቀበሉ እንደሚፈርድባቸው የሚያሳይ ምልክት ነበር። ልሳን በተለይ በምልክትነት የሚያገለግለው ለእስራኤል ሕዝብ ነበር። ዛሬ ግን በምልክትነት አያስፈልግም። ይህ ስጦታ አያስፈልገንም። ስለዚህ እግዚአብሔር ዛሬ ለቤተ ክርስቲያን ይህን ስጦታ መስጠት አቋሟል።

ይህ አመለካከት ያላቸው አብዛኛዎቹ ሰዎች በልሳን የመናገር ስጦታ አሁን አይሠራም ብለው ለምን እንደሚያምኑ ሌሎች ምክንያቶችን ይጨምራሉ። በልሳናት መናገር ከሐዋርያት ሞት በኋላ አገልግሎቱ ከቤተ ክርስቲያን ወዲያውኑ ቆሟል ብለው ይናገራሉ። ከዚያ በኋላ የተለማመዱትን ሁሉ ቤተ ክርስቲያን መናፍቃን በማለት ፈርጃቸዋለች። እስከ 20ኛው ክፍለ ዘመን ድረስ ባለፉት 19 ክፍለ ዘመናት ትላልቅ መንፈሳዊ እንቅስቃሴዎች በነበሩባቸው ዘመናት እንኳ የልሳናት ጉዳይ ትኩረት የተሰጠበት ጊዜ አልነበረም። ስለዚህ በልሳናት ለመናገር ይህ ሁሉ ጉጉት ዛሬ የተፈጠረበት ምክንያት ምንድን ነው? አንዳንዶች ደግሞ 1ኛ ቆሮ. 13፡8 እና 10 በማመልከት ፍጹም የሆነው ሲገለጥ ልሳናት ይቀራሉ ይላሉ። ፍጹም የሆነው የሚለው ቃል የሚያመለክተው ከሐዋርያት ሞት በኋላ የአዲስ ኪዳን

መጻሕፍት ተጽፈው መጠናቀቃቸውን እንደሆነ ያስባሉ። ሐዋርያት እንደሞቱ አዲስ ኪዳን ብሎም መጽሐፍ ቅዱስ ስለተጠናቀቀና ልዕለ-ተፈጥሮአዊ መገለጦች ስላላስፈለጉ ልሳናት አከተሙ።

በእኔ አመለካከት ይህን አቋም ለመቀበል ያለው መጽሐፍ ቅዱሳዊ መረጃ እጅግ አነስተኛ ነው። በልሳናት የመናገርን አክራሪነት ለመቋቋም የሚሰነዝሩት አጸፋዊ ምላሻቸው ነው። ልሳናት ዛሬ አይሠሩም የሚለውን አመለካከታቸውን ለማረጋገጥ ከመጽሐፍ ቅዱስ ምክንያቶችን እንዲፈላልጉ የሚገፋፋው።

2. በልሳናት መናገር እግዚአብሔር ለአንዳንድ ክርስቲያኖች ዛሬም ቢሆን የሚሰጠው መንፈሳዊ ሰጦታ ነው። ሆኖም ግን ከመንፈሳዊ ሰጦታዎች አንዱ እንጂ የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ምልክት አይደለም።

ስለዚህ አመለካከት የተለያዩ ዓይነቶች አሉት።

ሀ. አንዳንዶች እንደሚያምኑት የዚህ ዘመን በልሳናት የመናገር ልምድ ከመጀመሪያው ክፍለ ዘመን ልምድ ጋር ተመሳሳይ እንደሆነ ነው። እግዚአብሔር በሥራ ላይ የመሆኑ ምልክት ነው። ሰዎች በወንጌል እንዲያምኑ ከወንጌል ጋር የተቆራኘና የእግዚአብሔር ኃይልም የሚገለጽበት መሆን ይገባዋል።

ለ. ሌሎች ደግሞ እግዚአብሔር የወንጌል ስርጭት እንዲሳካ ኃይሉን ለመግለጽ የሚጠቀምበት መሣሪያ ከመሆኑም በላይ እግዚአብሔር ቃሉን ለአንዲት አጥቢያ ቤተ-ክርስቲያን የሚገልጽበት አንድ መንገድ ነው ብለው ያምናሉ።

ሐ. አሁንም ይህ አቋም ያላቸው ሌሎች ደግሞ በልሳናት መናገር ከላይ ለተጠቀሱት ዓላማዎች ተግባር ላይ እንደሚውል ባይከዱም እንኳ ተቀዳሚ ዓላማው ግን የጸሎት ቋንቋ መሆን ነው የሚሉ አሉ። ክርስቲያኖች እግዚአብሔርን ያመልኩ ዘንድ የሚያነሣ መሣሪያ ነው ይላሉ። በአምልኮ መሣሪያነቱ ሁሉም ክርስቲያኖች ሊፈልጉት የሚገባ ነው።

3. በልሳናት መናገር የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ምልክት ሲሆን አንድ ክርስቲያን መንፈስ ቅዱስ እንዳለው ማረጋገጫ ነው።

ይህን አመለካከት የሚያራምዱት አካላት ከደገንነት ልምድ በኋላ ልማዳዊ የክርስቲያኖችን ልምድ ተከትሎ የሚመጣ ዳግመኛ መንፈሳዊ ልምድ አለ ብለው ያስተምራሉ። ይህ ሁለተኛ ልምድ «ዳግም በረከት» በመባል ይታወቃል። ይህ ክርስቲያን በሕይወቱ አንድ ጊዜ የሚለማመደው፣ ወደ ከፍተኛ መንፈሳዊ ልምድ የሚሸጋገርበትና በረከትን የሚቀበሉ ሁሉ ደግሞ በልሳን መናገርን የሚቀዳጁበት ልምድ ነው። ይህ በልሳናት ስለ መናገር ዓይነተኛው የጴንጠቆስጤ ሥነ መለኮት ነው። በልሳናት የመናገር የመንፈስ ቅዱስ ሰጦታ በሁለተኛው አመለካከት (ሀ፡ ለ፡ ሐ) ሥር በተጠቀሱት ሦስት መንገዶች፡ አገልግሎት ላይ እንደሚውል ይስማማል። ብዙ ጊዜ በሐዋ. 2 ና በ1ኛ ቆሮ. 12-14 በተጠቀሱት በልሳናት የመናገር

ልምምዶች መካከል ልዩነት ያደርጋሉ። በሐዋ. 2 የምናገኘው በልሳናት መናገር የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ማረጋገጫና ክርስቲያኖች ሁሉ ሊሹት የሚገባ ሲሆን በ1ኛ ቆሮ. 12 በመንፈሳዊ ስጦታነት የተጠቀሰው በልሳናት መናገር ግን የራሱ ልዩ ዓላማ ያለውና ለአንዳንድ ክርስቲያኖች ብቻ የሚሰጥ ነው።

እንደገና በእኔ አመለካከት ለዚህ አቋም መጽሐፍ ቅዱስ የሚሰጠን ድጋፍ በጣም አነስተኛ ነው። መንፈሳዊነታቸውን በልሳናት በመናገር ለማረጋገጥ የሚፈልጉ አስቀድመው የወሰኑትን አቋማቸውን ከመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርቶች ጋር የበለጠ እንዲስማማ ከመቅረጽ ይልቅ መጽሐፍ ቅዱስ ያረጋገጥላቸው ዘንድ ለማስገደድ የሚሞክሩ ናቸው።

15ኛ ጥያቄ፡- ከእነዚህ አመለካከቶች የትኛውን ታምናለህ? ለምን?

አራተኛ ቀን፡-

በልሳናት ስለመናገር ተጨማሪ ጉዳዮች (ክፍል 2)

የተለያዩ ዓይነት ልሳናት አሉን?

በካሪዝማቲክና ካሪዝማቲክ ባልሆኑ ክርስቲያኖች መካከልና በካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች በራሳቸውም መካከል እንኳ የተለያዩ ዓይነት ልሳናት የመኖራቸው ወይም ያለመኖራቸው ጉዳይ ሌላው አከራካሪ ነጥብ ነው።

16ኛ ጥያቄ፡- በአብዛኛዎቹ በካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች የሚነገሩት ልሳናት በሐዋርያት ሥራ 2 ላይ በሐዋርያት ከተነገሩት ልሳናት የተለዩ ናቸውን? እንደዚህ ብለህ የምታስበው ለምንድን ነው?

ክርስቲያኖች እነዚህን ጥያቄዎች የሚመልሱባቸው የተለያዩ መንገዶች አሉ።

1. በልሳናት መናገር ሁልጊዜ በሰው ቋንቋ መናገር ነው።

ይህን አመለካከት የሚያንጸባርቁ በአዲስ ኪዳን በልሳናት የሚናገሩ ሁሉ በሰው ቋንቋ እንደተናገሩ የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃዎች ግልጽ ያደርጋሉ ይላሉ። ልሳን የሚያስኘው ለሚናገረው ሰው የማይታወቅ ቋንቋ መሆኑ ነው። ሆኖም ግን አንዳንድ ጊዜ ቋንቋውን ለሚለዩ ሰዎች የታወቀ ነበር። ወይም ለሚያዳምጡት ሰዎች የታወቀ ባይሆንም እንኳ ሰብዓዊ ቋንቋነቱ የታወቀ ነበር።

ይህ ዛሬም ለሚነገሩ አንዳንድ ልሳኖች እንኳ የሚሠራ እውነት ነው። በደቡብ አሜሪካ ወንጌሉን ለምተው ያመኑ እጅግ ጳላ ቀር የሆኑ የአንድ ጉሣ አባላት ነበሩ። ትንሽ ቆይተው በአጎራባች ክልላቸው ወደሚገኙና ታሪካዊ ጠላቶቻቸው ወደሆኑ የአንድ ጉሣ አባላት ወንጌላውያንን ለመላክ ወሰኑ። የዚህ ጉሣ አባላት የሚገኙበት ቦታ የበርካታ ቀናት የእግር ጉዞ የሚጠይቅና የሚናገሩት ቋንቋም እነርሱ ከሚያውቁት ፈጽሞ የተለየ ነበር።

ወንጌላውያኑ ቋንቋውን የማያውቁ ቢሆኑም እንኳ ወደዚያ ስፍራ በደረሱ ጊዜ ወንጌልን ሊያካፍሏቸው በመቻላቸው ብዙዎች አመኑ። ይህ እንዴት ሊሆን ቻለ? ወንጌላውያኑ አዲሱ ጐሣ ወደሚገኝበት ስፍራ በደረሱ ጊዜ ከዚህ ቀደም ፈጽመው የማያውቁትን ቋንቋቸውን እንዲናገሩ ችሎታ ተሰጣቸው። ስለ ጌታ እየመሰከሩ ሳሉ ያልተለመደ ነገር መፈጸሙን እንኳ አላወቁም ነበር። ሚሲዮናውያን በአንድ ስብሰባ ላይ በተገኙበት ወቅት በልሳናት የሚናገሩ ሰዎች ይሠሩበት የነበረ አካባቢ ቋንቋን የተናገሩበትና እነርሱም በትክክል ቋንቋውን ሰምተው የተረዱበት ሁኔታም አለ። የሚያሳዝነው ግን አንዳንዴ የሚነገረው ነገር እግዚአብሔርን የማያስክብር ሆኖ ይገኝ ነበር። በእንደዚህ ዓይነት ጊዜያት የልሳናት ባለቤት ሰይጣን እንጂ መንፈስ ቅዱስ አልነበረም።

ይህን አመለካከት በአቋምነት የያዙ አመለካከታቸውን ለመደገፍ የሚከተሉትን ምክንያቶች ይሰጣሉ።

1. በልሳናት የመናገር ጉዳይ ለመጀመሪያ ጊዜ የተጠቀሰው በሐዋርያት ሥራ 2 ላይ ነው። በልሳናት የተናገሩት የመጀመሪያዎቹ ደቀ መዛሙርት በሰው ቋንቋ መናገራቸው ግልጽ ነው። ከሌላ የዓለም ክፍል የመጡት አይሁዳውያን በራሳቸው ቋንቋ የተነገረውን መረዳታቸው ይህን ያመለክታል። በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍም ሆነ በሌላ የአዲስ ኪዳን ክፍሎች በልሳናት መናገር ከሚታወቅ ቋንቋ ወደ ሌላ ነገር መቀየሩን የሚያመለክት አሳብ አናገኝም።

2. በልሳናት ስለመናገር ለማመልከት ብዙ ጊዜ በሥራ ላይ የዋለው የግሪክ ቃል «ግሎሳ» የሚለው ነው። በአዲስ ኪዳን በአጠቃላይ በግሪክ ሥነ-ጽሑፎች በሙሉ ስለ ሰብዓዊ ቋንቋ ለመናገር አገልግሎት ላይ የዋለው ቃል ይህ ነው።

3. በሐዋ 2:6፥ 8 ላይ የተፈጸመውን ነገር ለመግለጥ አገልግሎት ላይ የዋለው የግሪክ ቃል «ዳይሌክቶስ» የሚል ሲሆን ቃሉ ሁልጊዜ ሰብዓዊ ቋንቋን ለመግለጽ አገልግሎት ላይ የሚውል ነው።

4. በ1ኛ ቆሮ. 12:10 ላይ ጳውሎስ ስለተለያዩ ልሳናት ይናገራል። «የተለያዩ ዓይነት» የሚለው የግሪክ ቃል የተለያዩ የቋንቋዎች ቤተሰቦችን ወይም ቡድኖችን የሚያሳይ ነው። ለምሳሌ አማርኛ አንድ ቋንቋ ቢሆንም እንኳ የሸዋ፣ የመንዝ፣ የጐንደርና የወሎ ወዘተ... አማርኛ አለ። ወይም በሊሜትክ የቋንቋ መደብ ውስጥ ግዕዝ፣ ትግርኛ፣ አማርኛ፣ ዕብራይስጥና ዐረብኛ አሉ። ጳውሎስ በዚህ ቦታ ይህን ቃል የተጠቀመው የተለያዩ ዓይነት ሰብዓዊ ቋንቋዎችን ለማመልከት ነው።

5. በ1ኛ ቆሮ. 14 ጳውሎስ በልሳናት የመናገርን ዓላማ ለመግለጽ ኢሳ. 28:11-12ን ይጠቅሳል። ከዚህ ጥቅስ በግልጽ እንደምንረዳው «ልሳናት» የተባለው የአሰራውያን ቋንቋ ስለሆነ ቋንቋ መሆኑ ግልጽ ነው።

6. በ1ኛ ቆሮ. 14 ጳውሎስ በጉባኤ የተነገረ ልሳን መተርጉም እንዳለበት ይናገራል። መተርጉም የመቻሉ ነገር ዝም ብሎ የሚመጣ ድምጽ ሳይሆን የሰው ቋንቋ መሆኑን የሚያመለክት እንደሆነ ኢንዱትሪያች ያስባሉ።

ስለዚህ ይህ አመለካከት ያላቸው ሰዎች እውነተኛው በልሳናት የመናገር ስጦታ አንድ ሰው በመንፈስ ቅዱስ ጋይል ተሞልቶ የራሱ ባልሆነ፤ አስቀድሞ ባልተማረውና ባላጠናው የሰው ቋንቋ መናገር ነው ይላሉ።

2. በልሳናት መናገር የሰው ቋንቋ ሊሆን ይችላል። ነገር ግን በእግዚአብሔር ብቻ የሚታወቅ ሰማያዊ ቋንቋም ሊሆን ይችላል።

ሌሎች ክርስቲያኖች ደግሞ በልሳናት መናገርን ተፈጥሮአዊ ያልሆነ ቋንቋ የመሆኑን ሁኔታ በግልጽ ስለተለማመዱ በልሳናት መናገር አንዳንድ ጊዜ የተለየ ቋንቋ መሆኑን ያምናሉ። በእግዚአብሔር ወይም በመላእክት አገልግሎት ላይ የሚውል ቋንቋ ነው።

በአዲስ ኪዳን እነዚህን አሳቦች ምናልባት የሚደግፉ በርካታ ጥቅሶች አሉ። በ1ኛ ቆሮ. 13:1 ጳውሎስ ስለ ሰውና መላእክት ልሳናት ጠቅሷል። ስለዚህ ጳውሎስ በዚህ ቦታ የሚናገረው ስለ መንፈሳዊ ስጦታዎች ሆኖ በተለይ ደግሞ በልሳናት የመናገርን ስጦታ ያለ አግባብ በሥራ ላይ ስለ ማዋል ስለነበር በልሳናት መናገር የሰው ባልሆነ የመላእክት ቋንቋ ሊሆን ይችላል ይላሉ።

የመጀመሪያውን አመለካከት በአቋምነት የያዙ ግን ሲመልሱ ጳውሎስ ሊናገረው የፈለገውን ነገር በግልጽና ከፍተኛ አትኩሮት ሰጥቶ ለመናገር በማጋንን የተጠቀመበት ዘይቤያዊ አነጋገር እንጂ ሌላ አይደለም ይላሉ። ይህ ቀጥሎ በተመለከቱት ጥቅሶች የበለጠ ግልጽ ይሆናል። የካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች እንኳ አንድ ሰው በእምነት ስጦታ እየተዘዋወረ ተራሮችን ሲነቃቅል ለማየት አይጠብቁም።

ልሳናት ሰማያዊ ቋንቋ ሊሆኑ እንደሚችሉ የሚያምኑት 1ኛ ቆሮ. 14:23 ይጠቅሳሉ። በዚያ ስፍራ ጳውሎስ ሰው በልሳናት በሚናገርበት ወቅት የሚናገረው ለእግዚአብሔር እንጂ ለሰው አይደለም ይላል። የሚረዳውም እግዚአብሔር እንጂ ሰው አይደለም። ስለዚህ ሰው በልሳናት በሚናገርበት ወቅት መንፈሱ ከእግዚአብሔር ጋር ይነጋገራል። ይህ ማለት በልሳናት መናገር ሰማያዊ ቋንቋ መናገር ማለት ነው ይላሉ።

በልሳናት መናገር ሰብዓዊ ቋንቋ ነው የሚል አቋም ያላቸው ደግሞ ሲመልሱ ቋንቋውን የሚረዳ ማንም ሰው እስከሌለ ድረስ ይህ ጥቅስ ሰብዓዊ ቋንቋን እንዳያመለክት የሚያገድ ምንም ነገር የለም ይላሉ።

3. በልሳናት መናገር የግድ የሰውም ሆነ የመለኮት ቋንቋ መሆን አያስፈልገውም። የልብን ስሜት የሚገልጥ መቃተት ወይንም ድምጽ ብቻ ሊሆን ይችላል።

በሮጌ 8:26 መንፈስ ቅዱስ በግዴነገር መቃተት እንደሚግልጽልን ተጽፏል። ይህን አቋም የሚያንጸባርቁ ደግሞ መንፈስ ቅዱስ እኛን ወክሎ ወደ እግዚአብሔር ይጸልያል ግለት እንደሆነ እምነታቸው ነው። እርሱ ይህን በሚያደርግበት ጊዜ ክርስቲያን በጸሎቱ ለመረዳት የማይቻል ድምጽ ያወጣል። እነዚህ ቋንቋዎች ሳይሆኑ ትርጉም የሌላቸው ድምጾች ናቸው። ትርጉም የለሽ የሆኑት ለእኛ ለሰዎች ነውና እንደ ቋንቋ ልንቆጥራቸው ወይም ልንመድባቸው አንችልም። የመንፈስ ቅዱስን አእምሮ የሚያውቀው እግዚአብሔር ግን የሚነገረውን ነገር ያውቃል።

ካሪዝማቲክ ያልሆኑና በርካታ ካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ይህን አቋም ውድቅ ያደርጋሉ። በመጽሐፍ ቅዱሳችን «ግሎሳ» የሚለው ቃል ትርጉም የማይሰጡ ድምጾችን በሚወክል ሁኔታ ፈጽሞ የለም ይላሉ። ሁልጊዜ በጥቅም ላይ የዋለው ሰብዓዊ ወይም መለኮታዊ ቋንቋን ለመግለጽ ነው። እነዚህ ልሳናት መተርጎም አለባቸው የሚለው እውነት (1ኛ ቆሮ. 14) የሚተረጎም ቋንቋ መኖር እንዳለበት ያስረግጣልናል።

ይህን ሦስተኛውን አመለካከት የሚያንጸባርቁ ብዙዎች አዳዲስ ክርስቲያኖች ለብቻ ይወስዱና እንዴት በልሳናት መናገር እንዳለባቸው ያስተምራሉ። «ሃሌሉያ» የመሳሰለ ድምፅን ደጋግመው እንዲናገሩ በማድረግ የሚደጋገሙት ቃላት እስኪደበላሉ ድረስ እንዲቀጥሉ ያደርጋሉ። በዚያ መካከል በቅጽበት ትርጉም የማይሰጡ ቃላት ያሉበት ድምፅ ከአፋ ውስጥ ይወጣል። በዚህ ጊዜ ለሰውዬው በመንፈስ ቅዱስ እንደተጠመቀና በልሳናት እየተናገረ እንደሆነ ይነግሩታል። ብዙ ጊዜ ይህ በሚፈጸምበት ወቅት አእምሮ ሥራውን ያቆማል። አእምሮ እንዳይሠራ መዘውሩ ይቆለፍና ስሜት (መንፈስ) የሚፈልገውን ሁሉ እንዲያደርግ ነፃ ይሆናል።

ይህ ልምምድ በጳንጠቆስጤዎችና በካሪዝማቲክ ክርስቲያኖች ዘንድ በዓለም ዙሪያ ሁሉ የተለመደ ቢሆንም ልምምዱ ምንም ዓይነት መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረት የለውም። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በየትም ስፍራ በልሳን እንዴት እንደሚጸልይ ሰው የተማረበት አንድም ማስረጃ የለም። በልሳናት የመናገር ስጦታ በቅጽበት የሚሰጥ ነው። ይህ ዛሬ ብዙዎች በልሳናት መናገር ነው ብለው የሚጠቅሱት ነገር መጽሐፍ ቅዱስ ልሳን ነው ብሎ ከመደበው ልምምድ ጋር አብሮ የሚሄድ ያለመሆኑን የሚያመለክት ነገር ነው።

መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆነው ልሳን ካልሆነ ታዲያ ምንድን ነው? ይህ ለመመለስ አስቸጋሪ የሆነ ጥያቄ ቢሆን የተለያዩ ሰዎች ለጥያቄው የሚሰጧቸው መልሶች ይለያያሉ።

ሀ) ይህ ድምጽ በሙከራና በሥልጠና የተገኘ ከዚያም የመጣ የአንደበት ቃል ነው ብለው አንዳንዶች ያምናሉ።

ለ) ሌሎች ደግሞ እውነተኛ ልሳን ነው ይላሉ።

ሐ) ሌሎች ደግሞ በተለይ በልሳናት መናገርን አበክረው የሚቃወሙ በልሳናት መናገርን ሰው በአጋንንት ሲያዝ ወይም በአጋንንት ቁጥጥር ሥር

ሲሆን የሚናገረው ነው ይላሉ። በልሳናት መናገርን በዚህ መንገድ የተግሩ ብዙ ሰዎች እራሳቸውን ለሰይጣን ከፍተው ስለሚሰጡ እርሱም ባገኘው ቀዳዳ ወደ ሕይወታቸው ገብቶ በልሳናት እንዲናገሩ ለማድረግ እንደሚችል አንዳንድ ምልክቶች አሉ። በልሳናት የሚናገሩ ሰዎች ላይ ጥናት ያደረጉ አንድ ምሑር ሲናገሩ ግለሰቡ በልሳናት እንዲናገር የሚያስችለውን ኃይል የሰጠውን መንፈስ በማነጋገርበት ጊዜ መንፈሱ ብዙ ጊዜ ኢየሱስ ጌታ መሆኑን ለመናገር እንደማይፈቅድ ተገንዝቤያለሁ ብለዋል። ይህ አጋንንት በጉዳዩ እንዳሉበት የሚያመለክት ነው። ምናልባት እኒህ ክርስቲያን የሚሉት የተጋነነ ቢሆንና በልሳናት የሚናገሩ አብዛኞቹ ሰዎች የሚናገሩት እውነተኛ ልሳን ቢሆንም እንኳ ልንጠነቀቅና ልናስተውል ይገባል።

ክርስቲያኖች፣ ብዙ ጊዜ የምናስበው ሰዎች በልሳናት እንዲናገሩ የሚያደርጋቸው መንፈስ ቅዱስ እንደሆነ ነው። በልሳናት መናገር ሰው መንፈሳዊ መሆኑን የሚያሳይ ምልክት አድርገው የሚቆጥሩትም በዚህ ምክንያት ነው። ሆኖም ግን ሰይጣን እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ የሚሠራውን ተአምራት በመሥራት ሰዎችን ግራ ግጋባት ይወዳል። ሰዎችን ይፈውሳል። ሰዎች የወደፊቱን ጉዳይ እንዲናገሩ ያደርጋል። ሰዎች በልሳናት እንዲናገሩ ይረዳቸዋል። በታሪክ ሁሉ ውስጥ በልሳናት መናገር ሐሰተኛ አምልኮ የሚያካሂዱ መሪዎች ሕይወት አካል ነበር። በሮም ቤተ መቅደስ የነበሩ ካህናት ብዙ ጊዜ በልሳናት ይናገሩ ነበር። በመካከለኛው ዘመን የነበሩ ጠንቋዮች በልሳናት በመናገራቸው የታወቁ ነበሩ። «ዋርዋን» በመባል የሚታወቅ ታላቅ የሐሰት ትምህርት ጀግሪ የሆነው ጆሴፍ ስሚዝ በልሳናት ይናገር ነበር፤ ተከታዮቹም በልሳናት መናገርን እንዲለማመዱ ያበረታታ ነበር። በአጋንንት የተያዙ ሰዎች በልሳናት መናገራቸው የሚታወቅ ነገር ነው። አንዳንድ የሙስሊም ሃይማኖት መሪዎች እንኳ በልሳናት ተናግረዋል። ስለዚህ በልሳናት መናገር እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ በሥራ ላይ ለመሆኑ ማረጋገጫ አይደለም። ከእግዚአብሔር ሊሆን ይችላል፤ ነገር ግን ከሰይጣንም ሊሆን ይችላል።

በድንገት በልሳናት መናገር እስክንችል ድረስ ድምጾችን በመደጋገም በልሳናት መናገርን መማር ስሕተት ነውን? የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት ምልክት ነው ወይም በልሳናት የመናገር መንፈሳዊ ስጦታ ነው ብለን እስካሳሳብን ድረስ ስሕተት ላይሆን ይችላል። እግዚአብሔርን በግል አምልኮ ጊዜ ለማምለክ እስከተጠቀምከበት፤ በሕይወትህ የእግዚአብሔርን ህልውና በሆነ መንገድ እንድትረዳ እስካደረገህ፤ ደግሞም በሙላት ታመልከው ዘንድ ለልብህ ነፃነት እስከሰጠህ ድረስ አንዳችም ስሕተት በውስጡ ሳይኖር ይችላል። ይህን የግል የአምልኮ ልምድህን በሌላው ላይ በአስገዳጅነት እንዳትጭንና የማይጠቀሙባቸውን ሰዎች ዝቅ አድርገህ እንዳትመለከት ግን መጠንቀቅ አለብህ። ሌሎች ሰዎች አእምሮአቸውን እየተጠቀሙ በታወቁ ቋንቋ እግዚአብሔርን ማምለክ ይመርጡ ይሆናል።

17ኛ ጥያቄ፡- በልሳናት ስለመናገር ከላይ ከተመለከትናቸው ሦስት አመለካከቶች አብዛኞቹ ኢትዮጵያውያን ክርስቲያኖች የሚያምኑት የትኛውን ነው? የማታውቅ ከሆነ በተለያዩ የወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት የእምነት

ክፍሎች እንደ ሙሉ ወንጌልና መሠረተ ክርስቶስ ውስጥ ያሉ አማኞችን ስለዚህ ጉዳይ ያላቸውን እምነት ጠይቅ።

በልሳናት ስለመናገር የተሰጡ ትምህርቶች ማጠቃለያ

በልሳናት ስለመናገር የተመልከትናቸው ትምህርቶች የተለያዩ መልኮች አሉአቸው። ከመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትና ሙላት ጋር እንዴት እንደሚዛመዱ ተመልከተናል። በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ በልሳናት መናገር አገልግሎት ላይ ስለዋለበት ሁኔታ ተመልከተናል። በመንፈሳዊ ስጦታነት ይዘቱም ተመልከተነዋል። በልሳናት የመናገር ጉዳይ በክርስቲያኖች ሕይወት ስላለው ስፍራ በሊቃውንት መካከል የሚደረገው ክርክር የሚቀጥል መሆኑ አያጠራጥርም። በተለያዩ መንገዶች በልሳናት ስለመናገር ያጠናነውን ጥናት ለማጠቃለል የሚከተሉትን መርሆዎች በዝርዝር አቀርባለሁ።

1. በልሳናት ስለ መናገር ጉዳይ በየትኛውም አቅጣጫ የከረረ አቋም እንዳይኖርህ ተጠንቀቅ። በልሳናት የመናገር ስጦታ ለ1ኛው ክፍለ ዘመን ክርስቲያኖች ብቻ የተሰጠ ስለነበረ በዚህ ዘመን ያሉት በሙሉ ከሰይጣን ናቸው የሚል ቀናናዊ አሳብ አይኑርህ። ከ1ኛው መቶ ክፍለ ዘመን በኋላ እግዚአብሔር ይህን ስጦታ ከቤተ ክርስቲያን ስለመውሰዱ ከመጽሐፍ ቅዱስ የምናገኘው ምንጭ (መረጃ) የለም። መጽሐፍ ቅዱስ ይህ ስጦታ ማከተሙን ያስተምራል ብሎ ለማለት የሚቻለው ስለዚህ ሁኔታ መጽሐፍ ቅዱስን በጥልቀት በመመርመር ነው።

በ1ኛ ቆሮ. 14፡39 ላይ ሰዎችን በልሳናት ከመናገር መከልከል እንደሌለብን ተጽፎአል። በልሳናት የመናገር ልምድን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተዘረዘሩ መመሪያዎች እኳያ የሚለማመዱ ወይም በዚህ ዘመን እንደሚሠራ የሚያምኑ እግዚአብሔርን የሚፈሩ ምሁር ክርስቲያኖች ዛሬም በመናፍቀው ምንም ከሰይጣን ነው ለማለት አያስደፍርም።

ክርስቲያኖች ሁሉ በልሳን መናገር አለባቸው፤ በመንፈስ ቅዱስ የመጠመቅ ብቸኛ ማስረጃ በልሳናት መናገር ነው ከሚል በሌላው ጽንፍ ካለ የከረረ አቋም ግን መጠንቀቅ ያስፈልጋል። የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃዎች የሚያመዝኑት መንፈስ ቅዱስ ለክርስቲያኖች ሁሉ የሚሰጥ ስለ መሆኑና በልሳናት የመናገር ችሎታን የሚሰጠው ለሁሉም ሳይሆን ለአንዳንዶች ብቻ መሆኑን፤ በአሁኑም ዘመን በልሳናት የማይናገሩ እግዚአብሔርን የሚፈሩና መንፈሳዊ ብስለታቸው በሕይወታቸው በግልጽ የሚታይ ምሁራን ክርስቲያኖች አሉ። ስለዚህ እነዚህን ክርስቲያኖች መንፈስ ቅዱስ የላቸውም ወይም በመንፈስ ቅዱስ አልተጠመቁም ማለት ፈጽሞ የማይቻል ነው።

2. በአዲስ ኪዳን ክርስቲያን መንፈስ ቅዱስን እንዴት እንደሚያገኝ መማር እንዳለበት ወይም ያገኘው ዘንድ ጥረት ማድረግ እንዳለበት የተሰጠ ማስረጃ ፈጽሞ የለም። በልሳናት መናገርን በመማር መንፈስ ቅዱስን እንደምናገኝ የሚያመለክት ማስረጃ በአዲስ ኪዳን ፈጽሞ የለም። በልሳናት እንዴት መናገር እንደሚቻል ያስተማረ ሰው ስለመኖሩም አንዳችም መረጃ አናገኝም።

3. በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ በልሳናት የመናገር ተቀዳሚ ዓላማ ሆኖ የምናገኘው ይሁዲነትን ከመከተል ይልቅ በኢየሱስ በማመን ወደ እግዚአብሔር የሚመጡት የእግዚአብሔር ሕዝብ ስለመሆናቸውና የአዲስ ኪዳን ተስፋዎች ተጠቃሚ በመሆን ሐሴት እንደሚያደርጉ ግሳየት እንደነበር ነው። በተጨማሪ ለቤተ ክርስቲያን መልእክት ምላሽ በማይሰጡት ላይ ለመፍረድና በሚተረጎምበት ጊዜ ደግሞ ከእግዚአብሔር መንገድ ለመቀበል የሚያገለግል መንገድ ነበር። «ሣራ ብዙ ክርስቲያኖች በልሳናት እንዲናገሩ የሚፈልጉበት ተቀዳሚ ምክንያት ይህ ነው?» ብለን እራሳችንን መጠየቅ ያስፈልገናል።

4. በልሳናት የመናገር ችሎታ መልካም ስጦታ ስለሆነ ክርስቲያኖች ሁሉ ይህ ስጦታ እንዲኖራቸው ጳውሎስ ይመኝ ነበር። ሆኖም ግን በልሳናት የመናገር ስጦታ ለሁሉም እንደማይሰጥ ይናገራል። ጳውሎስ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ለሚፈልገው እንደ ፈቃዱ እንደሚያከፋፍል ያውቅ ነበር።

5. መንፈሳዊ ስጦታዎች በእግዚአብሔር ሉዓላዊነት መላውን የክርስቶስን አካል ለመገንባት የሚሰጡ ናቸው። ግናቸውንም ስጦታዎች ለግል ጥቅም ማግኛ በስግብግብነት የመፈለግ ዓላማ ከመንፈሳዊ ስጦታዎች ትክክለኛ ዓላማ የራቀ ነው። ስለዚህ ማተኮርና መፈለግ ያለብን ቤተ ክርስቲያን ከሁሉ በላቀ መንገድ የምትጠቀምባቸውን ስጦታዎችን ነው። በልሳን መናገርን ከመፈለጋችን በፊት እራሳችንን «ይህን አነስተኛ ስጦታ ለምንድን ነው አጥብቄ የምፈልገው? መላውን ቤተ ክርስቲያንን የሚጠቅሙ ሌሎች የተሻሉ ስጦታዎችን ለምን የበለጠ አልፈልግም?» ብለን መጠየቅ አለብን። በልሳናት የመናገር ስጦታ ከሌሎች መንፈሳዊ ስጦታዎች ጋር እኩል ከሆነ «ሌሎች ስጦታዎችን ትተን በልሳናት መናገርን ብቻ ለምን እንፈልጋለን?» ብለን እራሳችንን መጠየቅ አለብን። የምሕረት፣ የእርዳታና የመስጠት ስጦታን ለምን አንፈልግም? በልሳናት ለመናገር የተሳሳተ ምክንያት እንዳለን ይህ ያመለክታል? እነዚህን ሌሎች ስጦታዎች በእኩል ፍላጎትና ብርታት የምንፈልጋቸው ለመሆናችን ራሳችንን መጠየቅ ያስፈልጋል።

6. መንፈሳዊ ስጦታዎች የተሰጡበት ተቀዳሚ ዓላማ ለግል ጥቅምና ለግል አምልኮ አይደለም። በጉባኤ በልሳናት መናገር እስከተተረጎመና በቤተ ክርስቲያን ያሉትን የሚያንጽ እስከሆነ ድረስ የተፈቀደ ነው። የማይተረጎሙ ልሳናት ግን በቤተ ክርስቲያን ያሉ ሰዎችን ስለማያንጹ የተፈቀዱ አይደሉም። በግል የአምልኮ ጊዜ በልሳናት መናገር ግን ግለሰቡን ሊያንጸው ይችላል። ጳውሎስ በልሳናት መናገርን በዚህ መንገድ ሳይጠቀም እንዳልቀረ የሚያመለክቱ ነገሮች አሉ። ይህ ክርስቲያኖችን ሁሉ ለማንጽ የሆነው የመንፈሳዊ ስጦታዎችን ተቀዳሚ ዓላማ የማሟላት ነገር ሳይሆን ይበልጥ የግል ምርጫ ወይም ዝንባሌ ጉዳይ ነው።

ጳውሎስ በግል የጸሎት ጊዜ በልሳናት የመጠቀምን ጉዳይ የጠቀሰው እግረ-መንገዱን ብቻ ነው። በልሳናት መናገሩን የጠቀሰ ቢሆንም እንኳ ነገሩን አጠንክሮ አላቀረበውም። ጉዳዩን አጠንክሮ ያላቀረበበት ምክንያት ትኩረት የነበረው በልሳናት የመናገር ስጦታን በኅብረት አምልኮ

ሰለመጠቀም በመሆኑ ነው። በአዲስ ኪዳን በልሳናት መናገርን በግል ሰለመጠቀም የተነገረው በጥቂት ቦታ ነው። ይህም በአግኞች የመንፈሳዊ ብስለት ሂደት ውስጥ ያለው ሚና እጅግ አነስተኛ በመሆኑ ነው።

7. እያንዳንዱ ክርስቲያን አንድ ወይም ከዚያ በላይ የሆኑ መንፈሳዊ ስጦታዎች አሉት። መንፈሳዊ ስጦታዎች በሙሉ የመንፈስ ቅዱስ ህልውና መገለጫዎች ወይም ማረጋገጫዎች ናቸው። መንፈሳዊ ስጦታዎች በሙሉ ለቤተ ክርስቲያን አስፈላጊዎች ናቸው። ስለዚህ ሌሎችን ትቶ በአንድ ስጦታ ላይ ማተኮር ስሕተት ነው። በልሳናት መናገር ከሌሎች ስጦታዎች የላቀ አይደለም። ለመንፈስ ቅዱስ ህልውና ከሌሎች ስጦታዎች ይበልጥ ተፈላጊ ወይም የተሻለ ማስረጃም አይደለም። በልሳናት መናገር ከሁሉ የላቀ ስጦታ ተደርጎ የታየበት ጊዜ ፈጽሞ የለም። ለመንፈሳዊነት ልዩ መለያ ተደርጎ ፍጹም ተሰጥቶ አይውቅም።

8. ልሳናትንና ሌሎች መንፈሳዊ ስጦታዎችን የምንጠቀምበት ዝንባሌ ስጦታዎቹን የመለማመድ ያህል እንዲያውም ይበልጥ ተፈላጊ ነው። በልሳናት መናገር መከፋፈልን በሚያመጣ ወይም ለሚቶችን በሚጎዳ ወይም መንፈሳዊ እብረትን በሚያንፀባርቅ መንገድ ከተደረገ ከፍቅር አመለካከት በተቃራኒ የሚሠራ ስለሆነ ስሕተት ነው።

9. አንድ ሰው በልሳናት በሚናገርበት ጊዜ ንግግሩ ከቁጥጥር ውጭ የሆነ አይደለም። በልሳናት የሚናገር ሁሉ በማንኛውም ጊዜ ንግግሩን ስለሚቆጣጠር ተርጓሚ ከሌለም ማቆም ይችላል ነበር።

10. በልሳናት የመናገር ስጦታ አድርጎ በማሳየት ወይም መመሪያ በመስጠት ስለመገኘቱ ምንም ማስረጃ የለንም። በዚህ መንገድ ስለመገኘቱ የተነገረለት አንድም መንፈሳዊ ስጦታ የለም። ይልቁኑ መንፈስ ቅዱስ በሉዓላዊነቱ ስጦታዎችን ይሰጣል። መንፈሳዊ ስጦታዎችን ለማሳደግ መፈለግ እንችላለን ነገር ግን እንዴት እንደምንጠቀምባቸው በመማር አናገኛቸውም።

11. በቤተ ክርስቲያን የኅብረት አምልኮ፣ ወይም በቡድን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ወይም በትናንሽ ስብሰባዎች በልሳናት ለመናገር ከ1ኛ ቆሮ. 14:17-28 ያሉት ደንቦች መከበር አለባቸው። ተናጋሪዎች ቢበዛ ሦስት ሆነው በየተራ መናገር አለባቸው። ልሳናቹም ደግሞ ሁልጊዜ መተርጎም አለባቸው። መንፈስ ቅዱስ በጳውሎስ በኩል ለቤተ ክርስቲያን የሰጣቸውን እነዚህን ደንቦች ለመከተል ያለመፍቀድ ልሳናቱ ከመንፈስ ቅዱስ ላለመሆናቸው ምልክት ነው።

12. በልሳናት የመናገር ስጦታ ካለህና በሕዝብ መካከል ልትጠቀምበት የምትፈልግ ከሆነ ውጤቱ ክርስቲያኖችን ሁሉ የሚያንጽ ለመሆኑ እርግጠኛ ሁን። ልሳናትን በግል አምልኮህ ጊዜ እንዳትጠቀም አዲስ ኪዳን የሚከለክለው አንዳችም ነገር የለም። ነገር ግን በግል በልሳናት የመጸለይን አስፈላጊነት አትኩሮት ከመስጠትህ በፊት በተለይ የሰውን መንፈሳዊነት ከሚያሳዩ ሌሎች የአዲስ ኪዳን ትምህርቶች ሲወዳደር በብሉይ ኪዳን ያለውን አነስተኛ ሚና (ለዚያውም አለ ከተባለ) ማጤን አለብህ (ገላ. 5:22-23)።

ይህን ስጦታ ይፈልጉ ዘንድ ሰዎችን ከግበረታታትህ በፊት ሌሎች የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችንም ይፈልጉ ዘንድ ግበረታታህንም አረጋግጥ።

18ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በ1ኛ ቀን ትምህርት የነበረውን ሁኔታ ክልስ። በመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ወቅት በልሳን የሚጸልዩትን ከመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት አኳያ ለመምራት እነዚህን መርሆዎች ሙሉ ለሙሉ እንዴት ትጠቀምባቸዋለህ? ለ) በዚህ ዘመን ከእነዚህ መርሆዎች አብዛኛዎቹን የሚከተሉ ወይም የሚያምኑ ሰዎች የሉም! ይህ ለምንድን ነው? ሐ) ክርስቲያኖች መጽሐፍ ቅዱስ የማይደግፋቸውን አመለካከቶች መለግመዳቸውና አትኩሮት ማድረጋቸው ትክክል ይመስልሃል? መልስህን አብራራ።

አምስተኛ ቀን፡- የዚህን ሳምንት ትምህርት በመከለስ ለሳምንታዊ ስብሰባ ዝግጅት ይረዳህ ዘንድ የውይይት ጥያቄዎችን ተመልከት።

ሳምንታዊ የስብሰባ ጊዜ

1. ሳምንታዊ የአምልኮ ጊዜ
2. የጸሎት ጊዜ
3. የትምህርቱ ክለሳ
4. የውይይት ጊዜ

ሀ. አንድ ክርስቲያን ወደ አንተ ቢመጣና «መንፈሳዊ ክርስቲያን ትሆን ዘንድ በልሳናት መናገር አለብህ። በልሳናት እስካልተናገርክ ድረስ በመንፈስ ቅዱስ አልተሞላህም ማለት ነው» ቢልህ ከዚህ ቀደምና አሁን የተመለከትካቸውን ትምህርቶች በመጠቀም እንዴት ትመልስለታለህ?

ለ. በመጀመሪያው ቀን ትምህርት የነበራችሁበትን ሁኔታ ተወያዩበት። 1) እንደ አንድ ቤተ ክርስቲያን መሪ ሁኔታውን የምታስተናግደው እንዴት ነው? 2) መልስህ የሚመሠረትባቸውን ዋና ዋና መርሆዎች አንድነት ዘርዝር። 3) በልሳናት መናገርን የመሳሰሉ የሚከፋፍሉ ጉዳዮች ወደ ቤተ ክርስቲያን ቢመጡ ምን ማድረግ አለብህ?

ሐ. 1) በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያልተስተካከለ ወይም ሚዛናዊ ያልሆነ ዝንባሌ የሚታይባቸውን ትምህርቶች ዘርዝር። 2) እነዚህ ትምህርቶች የሚመጡት ከየት ነው? 3) ሰዎች በእነዚህ ትምህርቶች የሚላቡት ለምንድን ነው? 4) መጽሐፍ ቅዱስ የበለጠ ሚዛናዊ የሆነ ትምህርት የሚያስተምረው እንዴት ይመስልሃል? 5) የቤተ ክርስቲያን መሪ ሚዛናዊ ያልሆኑ ትምህርቶች ቢያጋጥሙት ምን ማድረግ አለበት? የከረፋ አቋሞችን በመያዝ ብዙዎች ከቤተ ክርስቲያን ሳይኮበሉ ቤተ ክርስቲያንን ከአደጋዎች እንዴት መጠበቅ ይችላል?

መ. ጳውሎስ በ1ኛ ቆሮ.14 ካስተማራቸው መርሆዎች አንዱ ማናቸውም ነገሮች የእግዚአብሔርን ባሕርይ ለሚያንጸባርቅ በሥርዓት ስለ

መደረጋቸው አስፈላጊነት ነበር። 1) በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለ ሥርዓት በመደረጋቸው ምክንያት መልካም አምልኮ እንዳይካሄድ የሚያደርጉ ነገሮች ምን ምን ናቸው? ሥርዓት እንዲያጡ የሚያደርጋቸው ነገር ምንድን ነው? የሥርዓት ጉድለት መኖሩን ሁሉም ክርስቲያኖች ይቀበላሉን? ለምን? 2) ያለሥርዓት አልበኝነት ነፃነት የሞላበትን አምልኮ ለማካሄድ አንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት የሚያደርጓቸውን ነገሮች ጥቀስ። 3) የቤተ ክርስቲያን መሪዎች የአምልኮን ሥርዓትን የመቀያየር ነፃነትን ማበረታታት የሚችሉት እንዴት ነው? 4) የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ቤተ ክርስቲያን ባሕላዊና ሥርዓታዊ ከሆነ አምልኮ እንድትጠበቅ እንዴት ማድረግ ይችላሉ?

ሠ. በ1ኛ ቆሮ. 14 አባላት ሁሉ በአምልኮ ስብሰባ በንቃት ይሳተፉ እንደነበር ግልጽ ነው። 1) በዛሬይቱ ቤተ ክርስቲያን ይህ እውነት ነውን? ለምን? 2) ቤተ ክርስቲያንህ ብዙ ሰዎችን በአምልኮ የበለጠ የምታሳትፍባቸው መንገዶች ምን ምን ናቸው?